

SOLFASOL

ANKARA'NIN GAYRİRESMİ GAZETESİ

Aylık Gazete | 25 TL | Temmuz 2022 Sayı 114 | www.solfasol.tv

Biz şimdi alçak sesle konuşuyoruz ya
Sessizce birleşip sessizce ayrılıyoruz ya
Anamız çay demliyor ya güzel günlere
Sevgilimize çiçekler koyuyor ya bardağa
Sabahları işimize gidiyoruz ya sessiz sedasız
Bu, böyle gidecek demek değil bu işler
Biz şimdi yanyana geliyor ve çoğalıyoruz
Ama bir ağızdan tutturduğumuz gün hürriğin havasını
İşte o gün sizi tanrılar bile kurtaramaz.

Cemal Süreya

Esat Semt Hali Binası'nın Yeşil Dönüşümünü Acilen Talep Ediyoruz...

>> s. 10 Arif Künar - Semt Sakini, Yeşil Bina Uzmanı

Fotoğraf: Haya Tahboub

Esat Semt Hali Binasının yeni yaşamı için çalışmalarımız sürüyor. Konuya sadece bir yapının yeniden işlevlendirilerek Ankara'ya kazandırılması olarak bakmıyoruz. Bu aydan başlayarak okuyacağınız Esat Semt Hali Binası konulu yazılarda da göreceğiniz üzere konunun birçok yönü var. Özetle Esat Semt Hali Binasının katılımcı bir şekilde ve ekolojik öncelikler gözetilerek yenilenmesini ve yeni yaşamının tasarımının, işlev ve idaresinin de buna uygun olarak belirlenmesini önemsiyoruz. Katılımcı sürece dair Ankara Büyükşehir Belediyesi bürokrasisi ilk günlerdeki kadar istekli görünmese de biz çabalamaya, katılımçılığın ve yeşil dönüşümün aynı anda ve olmazsa olmaz olduğunu anlatmaya devam edeceğiz. Esat Semt Hali Binasının dönüşüm macerasını Twitter ve Instagram'da [@Esat_Mahal](https://twitter.com/Esat_Mahal) hesabından takip edebilirsiniz.

Küçükesat Semt Pazar Yeri ve Kapalı Çarşı Yapısı, Belirli bir Dönem Yapısıdır

>> s. 11 Faruk Soydemir

Esat Halinin Yeni Yaşamı

>> s. 12 Atölye Bez

Sanata Erişim Mümkün mü?

>> s. 13 Elif Gamze Bozo

Bu ne Hal?

>> s. 14 Onur Mat

GÜNCEL

Haziran'da Ankara
>> s. 2 Akın Atauz, Ayşegül Çelik

Kent Konseylerimizde Neler Oldu / Olmadı?
>> s. 9 Mehmet C. Peker

KÜLTÜR SANAT

Çocuk ve Oyun
>> s. 15 Cın Ali

Devlet Dersinde
Öldürülen Çocukların Şairi
Ece Ayhan ve Ankara

>> s. 16 Sencer Başat

Çocuk Gazetesi içeride!

ADNAN GERGER İLE SÖYLEŞİ:

Ankara'da Gazeteci Olmak-1

Ankara'da uzun yıllar gazetecilik yapmış Adnan Gerger ile gazetecilik kültürünü, Rüzgarlı Sokak efsanesini ve 1980 sonrası dönemi konuştuk.

>> s. 21 Aytül Tamer Torun

GEÇMİŞİN İZİNDE

Ankara Postası

1932'nin Temmuz ayında çeşitli gazetelerde yayınlanmış haberlerin ve ilanların derlemesiyle Ankara'nın 90 yıl önceki halini sunuyoruz.

>> s. 18 M. Bülent Varlık

Haziran'da Ankara

Akın Atauz - Ayşegül Çelik

Kuşbakışı

Ankara Haziran ayında oldukça hareketliydi. Ancak bu hareketliliğin bir bölümü toplumsal mücadeleler, emek hakkı ya da toplumsal cinsiyet eşitliği ile ilgili olsa da önemlice bir bölümü de, haziran için pek alışık olmadığımız seller ve selde boğulmalarla ilgiliydi. İklim değişikliği nedeniyle seller ve orman yangınları, son birkaç yılın beklenmeyen olayları sayılmaz. Ancak asıl hayret verici olan, büyük kentlerin birçoğu iklim değişikliğine hazırlanmak için eylem planlarını hazırlamış olsalar da, bu planlarla hiçbir biçimde ilgilenmemeye devam etmekte oluşları... Aslında merkezi yönetim de bakanlığın adına bir ek yaparak sorunla ilgisini bitirmiş gibi duruyor.

Oysa iklim değişikliği eylem planlarının henüz iyi hazırlanmamış olduğunu ve uygulamaya geçebilmek için pek çok ciddi çalışmanın gerçekleştirilmesine ihtiyacı olduğunu, uygulama hazırlıklarının çok ciddi bütçeler gerektirdiğini biliyoruz. Ama ne yerel yönetimler ne de merkezi yönetim bu konuyu ciddiye almıyor.

Gerçekte ülke, çok fazla sayıda ve neredeyse hepsi de yaşamsal düzeyde önemli olan sorunlar selinin altında kalmış durumda. Ülke boğulmakta...

Ankara da, bu genel durumun baskısı altında ve kentin giderek erimesine-çözülmesine/ çürümelere karşı olabildiği kadar direnmeye çalışıyor. Haziran haberlerinin bir bölümü, kentin mekansal özelliklerini/ kentsel kimliğini korumaya yönelik yurttaş-hemşeri mücadelelerinin, egemen zorbalığın karşısındaki direnişlerin, çalışma/iş haklarını, bir kısmı sürekli saldırı altındaki eşitlikleri korumaya yönelik mücadelelerin hikayelerinden oluşuyor.

Yoksulluk ve yoksullaşma, gündelik yaşamda bunlarla baş etme uğraşları da var bir yandan... Belediyenin de kendine göre bir yaklaşımı var bu durum karşısında; ama yapılanlara bakıldığında gördüklerimiz, güvenilir-ne yaptığını bilen bir kurumun

uygulamaları gibi olmaktan çok sahneye yeni dekorlar doldurarak görünüşü kurtarma çabası izlenimi veriyor...

Yine de haberlere topluca bakarak, Ankara'nın haziranını değerlendirecek olanlar sizlersiniz. Ancak haber derleme yaklaşımını bir kez daha anımsatmakta yarar olacak. Yaklaşık 10 kadar haber kaynağından her ay sürekli olarak Ankara ile ilgili her haber derleniyor. Haberler listelendiğinde, sanki sadece karamsar/ kötüyü haberler derlenmiş gibi duruyor. Oysa liste, yayınlanan bütün haberlerden oluşuyor. Yorum da bu haberlerin/içeriklerinin, sınıflanarak üzerinde düşünülmesinden oluşuyor.

Yine de, her haberle birlikte belirtilen kaynakların seçilmiş olması, bir anlamda yanlılık içeriyor olabilir elbette. Yapılmış olan seçim, bir nesnellik iddiası taşımasa da, seçilmemiş olan kaynakların, genellikle, (yerel veya ülkesel) iktidar güzellemesinden başka bir şey olmadığını anımsatmak gerekiyor.

Kentsel mekanların / kentin kimliğinin inşasında önemli olan yapıların ve yerlerin korunması için yapılan mücadeleler / Kamu yönetiminde çürüme göstergeleri / Mahkemeler-Savunmalar

Gerçi geçen ay da bu kazanımların hemen somut bir yarar sağlayamadığını söylemiş olsak da Saraçoğlu mahallesinde bu defa da Korumu Kurulu Kararı'nın iptali ile elde edilen kazanımı önemsemeliyiz.

Mücadele özünde, kentin bazı parçaları, ekonomik olarak bir kazanım ifade etmiyorsa, onun en kısa yoldan karlı bir yapıya kavuşturulması ile o kent parçasının, kentin bütünlüğü içinde sadece parasal değerle değil, kentle ilişkilenmiş parasal olan veya olmayan (tarihsel/anlamsal ve soyut) bütün değerlerle birlikte ele alınması ve kentin her parçasında/kentin mekanı olmuş her yerde kendi mirasını koruyabilmesi mücadelesi. Ancak şaşırtıcı olan, korumaya karşı "hemen getiri/hemen kar"ı savunanların muhafazakarlar, kentin mirasını korumak isteyenlerin ise kabaca "ilericiler/ devrimciler" diyebileceğimiz toplumsal-politik gruplar olması...

Şaşırtıcı ve zıtlıklar içeriyormuş gibi duran tablo, neoliberal kapitalizm ile sol-sosyalist veya Marksist görüşlerin genel olarak dünyaya ve geleceğe bakışlarının derinliğinde değerlendirildiğinde şaşırtıcı olmaktan çıkacaktır. Ne yazık ki bu kadar kapsamlı bir tartışmayı burada yapamayız.

Yine de kentin mirasına karşı bu kadar yıkıcı olan tutum, Ankara'nın bir Osmanlı kenti olmamasından (küçük ve pek önemsenmemiş bir Osmanlı taşrasıydı) kaynaklanıyor gibi dursa da, neoliberal yaklaşımın İstanbul'a, Bursa'ya, Edirne'ye, hatta Amasya'ya Trabzon'a vb. karşı da çok insafsız ve acımasız olduğunu anımsatmakta yarar olabilir...

Ankaralılar, sivil toplum örgütleri Saraçoğlu gibi, Cebeci Stadi'nı da, Sümerbank'ı da, AOÇ'u da, Ankara Tren Garını da, korumak ve bu mirası bozmadan geleceğe devredebilmek istiyor.

GÜNCEL

Tarihi Ankara Garı yerleşkesini özelleştiren planlara iptal. Tarihi Ankara Garı yerleşkesinin, Sağlık Bakanı Fahrettin Koca'nın sahibi olduğu vakfa ait Ankara Medipol Üniversitesi'ne tahsis edilmesi, Mimarlar Odası'nın başvurusuyla yargıdan döndü. [07.06.2022 / Duvar]

Ankara 17. İdare Mahkemesi, Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin açtığı davada Ankara'daki tarihi Cebeci İnönü Stadyumu alanına millet bahçesi yapılmasına ilişkin plan değişikliklerini hukuka aykırı bularak yürütmeyi durdurma kararı verdi. [08.06.2022 / Anka]

Mimarlar Odası, AOÇ arazisinin ikinci kez Teba Vakfı'na tahsisini yargıya taşıyor: "AOÇ toprakları vakıflara peşkeş çekilemez" dedi. [14.06.2022 / Anka]

Her şeyi satıyorlar: Onlarca taşınmaz elden çıkarılıyor. Özelleştirme İdaresi Başkanlığı (ÖİB) tarafından mülkiyeti Sümer Holding A.Ş., TTA Gayrimenkul, Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. ve Hazine adına kayıtlı onlarca taşınmazın satışına onay verdi. [24.06.2022 / Birgün]

Saraçoğlu Mahallesi'nde bir hukuk zaferi daha [28.06.2022 / Medyaport]

Şehir Plancıları Odası Ankara Şubesi: "Saraçoğlu Mahallesi'nde hukuk ayaklar altına alınıyor" dedi. ŞPO Ankara Şubesi, Ankara'nın en kıymetli alanlarından biri olan ve talanın devam ettiği tarihi Saraçoğlu Mahallesi için Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı hakkında suç duyurusunda bulundu ve manevi tazminat davası açtı. [17.06.2022 / Birgün]

Mimarlar Odası Ankara Şubesi: Saraçoğlu Mahallesinde Restorasyonun Önünü Açan Koruma Kurulu Kararları İptal Edildi. Candan, "Bu iptal kararıyla yapılan inşai faaliyetlerin bir koruma projesi olmadığı, buna olanak sağlayan koruma kurulu kararlarının geçerli olmadığı bir kez daha ortaya çıkmıştır" dedi. [28.06.2022 / Anka]

Egemen zorbalığa başkaldırılar / Direnmeler / Emek mücadelesi / Toplumsal cinsiyet eşitliği mücadeleleri ve saldırılarda ölenleri anma

Olayları, dört alt başlık altında düşünebiliriz: Haziran ayında, bu olaylar Ankara için gerçekten sarsıcı nitelikteydi. Ankara'nın görece olarak yeni karşılaştığı türde olan olaylardan biri, ODTÜ LGBT+ topluluğunun bütün bedelleri ödemeyi göze alarak, hem bütün kayyumlar gibi zavallılaştırmış ODTÜ zorbasına, hem de polis şiddetine karşı, son derece cesur ve onurlu bir direniş göstermesiydi. LGBT+ mücadelesi, toplumsal cinsiyet eşitliği ve genel olarak eşitlik mücadelesi içinde, temel bir gösterge özelliğine sahip. Eğer sadece "genel ilkeleri değil de bazı eşitlikleri savunabilirim" demiyorsanız, tarafsız kalamayacağınız bir niteliği var.

Diğer bir yeni/yenilikçi direniş, ten renginden dolayı "Kızılay'da istenmediği" söylenen Somali restoranın, ırkçılığa ve polisin yasal hiçbir gerekçesi olmayacak saldırısına teslim olmamasıydı. Ankara bu olayı önemsemi ve SAAB'ı yaşatmak için çaba harcadı. Daha güçlü bir sahiplenmeye ihtiyacı var Somalili göçmen grubunun... Suriyeli sığınmacı ve göçmenlere karşı yaz aylarındaki saldırılar da anımsanırsa, konunun ne kadar önemli ve Ankara'nın onurlu bir duruşu koruyabilmek için ne kadar çok çaba göstermesi gerektiği anlaşılacaktır.

Başta öğretmenler ve sağlık çalışanları olmak üzere, Ankara pek çok emek mücadelesi yaşadı Haziran'da. İşsizlik, gelecekle ilgili pek çok belirsizlik, emekçi örgütlenmelerinin gücü/ güçsüzlüğü ve karşılaşılan şiddet, bütün bunlara karşılık sürekli erimekte olan ücretler ve pahalılık/ enflasyon, bir gösteri yürüyüşüne dönüşse de/ dönüşme de Ankaralı ailelerin başlıca kaygısını oluşturuyor. Bütün Türkiye için, gelir dağılımında eğer en üst %20'lik dilimde değilseniz, durum çok benzer zaten.

Yoksullaşmaların, ayrımcılıkların ve ırkçılığın böylesine aşıklaştığı bir dönemde, Ankara'daki, bir zamanlar dünyanın seçkin üniversiteleriyle yarışabilme isteğindeki üniversitelerinin düştüğü içler acısı karamsar durumlar da bu ayın haberleri arasında. Oysa üniversiteler, ama nitelikli/ yenilikçi/ devrimci ve ülkenin geleceğinin habercileri olan üniversiteler, Ankara'nın olmazsa olmazlarıdır. Ankara biraz da, üniversite, üniversite öğrencisi/ üniversitede ders verenler/ üniversite kütüphaneleri- laboratuvarları, üniversite-entelektüel toplantılar-tartışmalar demektir.

Bunca yoksullaşma varken, üniversiteleri de çekip çıkarırsanız Ankara'nın mirasından geriye ne kalacak?

Buna karşılık, en güç durumdaki bazı grupların, gündelik yaşamda ayakta kalabilme mücadeleleri bir öğreti değerinde. Daha önce de esnaf yapılmaya çalışılan kuryelerin, atık toplayıcılarının çabalarını/ haberlerini önemseyerek aktarmıştık. Bu defa kadın kağıt toplayıcıların öyküsü var...

GÜNCEL

Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Mücadelesi

ODTÜ Rektörlüğü Onur Yürüyüşü'nü yasakladı
[07.06.2022/ Yeşil Gazete]

ODTÜ LGBTİQAA+ Dayanışması: ODTÜ Onur Yürüyüşü:
Ne olursa olsun yürüyeceğiz [08.06.2022/ BİA]

ODTÜ'de Onur Yürüyüşü öncesi kapılara polisler yığıldı.
ODTÜ'de 18.00'da başlaması planlanan Onur Yürüyüşü
öncesinde kampüs kapılarına polis araçları ve TOMA'lar yığıldı
[10.06.2022/ Yeşil Gazete]

ODTÜ'de gerçekleşen Onur Yürüyüşü'ne polis müdahale etti. Öğrencilere plastik mermi ve biber gazı sıkarak polis birçok öğrenciyi darbederek gözaltına aldı.
[10.06.2022/ +G]

"Burası bizim evimiz". Rektörlüğün tehdit ve yasaklarına rağmen ODTÜ LGBTİQAA+ Dayanışmasının düzenlediği 10. ODTÜ Onur Yürüyüşü için yüzlerce öğrenci Kimya bölümü önünde bir araya geldi. Üniversiteye çok sayıda çevik polis ve TOMA getirildi.
[10.06.2022/ T24]

10. ODTÜ Onur Yürüyüşü. Biber gazı kullanan ve bazı öğrencileri darp eden polis 36 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanların tamamı serbest bırakıldı.
[11.06.2022/ (Edanur Tanış) Medyascope Gökkuşluğu Bülteni (122)]

HDP'den ODTÜ Onur Yürüyüşü'ndeki polis şiddeti için inceleme talebi [13.06.2022/ BİA]

İstanbul Sözleşmesi'ni savunmak için binlerce kadın ikinci defa Ankara'da.
Eşitlik için Kadın Platformu'nun (EŞİK) çağrısıyla İstanbul Sözleşmesi'nin savunması
öncesinde kadınlar Ankara'da bir araya geldiler. [07.06.2022/ Yeşil Gazete]

Emek Mücadelesi ve Anımlar

DİSK İç Anadolu Bölge Temsilcisi Tayfun Görgün:
"bugün işçi sınıfı için bir kez daha 'artık yeter'
deme zamanıdır" dedi. DİSK üyeleri, Ulus Atatürk
Anıtı önünde toplanarak 15-16 Haziran Büyük İşçi
Direnişinin 52. yıl dönümünü kutladı.
[15.06.2022/ Anka]

102 gündür atama bekleyen öğretmenler
başkentte: "kendi mesleğimizi yapabilmek için
16 yıl okuduk, ne yapabiliriz ki başka?"
[12.06.2022/ (Dilan Kutlu- Tamer Arda Erşin)
Anka]

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası, bugün Ankara'da, Ulus Meydanı'nda
açıklama yaptı. Özel sektör öğretmenleri: "bizi yok sayan Mahmut Özer'e
notumuz sıfır" [17.06.2022/ Anka]

Sağlık meslek örgütleri, özlük haklarına ilişkin kanun teklifini
protesto için Ankara'da Hacettepe Üniversitesi'nde eylem yaptı.
Sağlık örgütleri Ankara'da g(ö)rev'de: "hekimler ve emekli hekimler
yoksulluk ve açlık sınırının altında ücretlerle geçinmek zorunda."
[15.06.2022/ Anka]

11 sağlık emek-meslek örgütü TBMM'de: "Emeğimiz için ayrılması
gereken bütçeyi şehir hastanelerine kira olarak ödediniz" Türk
Tabipleri Birliği Merkez Konsey Başkanı Şebnem Korur Fincancı
"Bizler nitelikli hekimlik yapmak isterken, sizlerin yaptığı biz
hekimlere performansa dayalı ödeme sistemi dayatmak oldu"
diye tepki gösterdi. [15.06.2022/ Anka]

Sivas katliamında hayatını kaybedenler Ankara'da da anıldı.
Katliamda hayatını kaybeden Gülsüm Karababa'nın kardeşi
Nilgün Karababa, polisin, anma öncesi yürüyüşlerini engellemeye
çalışmasına tepki göstererek, "sizden şu anda sadece bizi bu alana
sıkıştırdıkları için bir dakika ısıklık ve alkışlarla protesto istiyorum"
dedi. [02.07.2022/ (Merve Güven) Anka]

GÜNCEL

Üniversitelerde Çürüme, Zorba Yönetimler ve Direnişler

Eğitim-Sen, ODTÜ Rektörlüğü'nün iki araştırma görevlisini gerekçe göstermeden görevden uzaklaştırdığını duyurdu. "Kayyum olarak atandığı günden itibaren 'keyfiyet' ve 'baskı' ODTÜ Rektörünün yönetim politikası halini almıştır. ODTÜ emekçilerini ve öğrencilerini defalarca hedef gösteren kayyum rektörlük, şimdi de üyelerimiz ve eski işyeri temsilcilerimiz Sibel Bekiroğlu ve Mehmet Mutlu'yu herhangi bir gerekçe göstermeksizin görevden uzaklaştırdı." dedi [15.06.2022/ Anka]

ODTÜ yönetimi tarafından açığa alınan akademisyenler: "Aslolan mücadele." 10 gün boyunca ODTÜ Rektörlüğü önünde eylem yapan Bekiroğlu öğrenciliği de dahil 15 yıldır, Mutlu ise 10 yıllık ODTÜ'lü [02.07.2022/ (Nazlıcan Uzuner) Birgün]

Ankara Üniversitesi'nin, ihraçlara ilişkin yargılamalarda mahkemelere, MİT'ten gelen 'gizli' ibareli fişleme belgelerini "savunma" olarak sunduğu ortaya çıktı. "Bu Suça Ortak Olmayacağız" başlıklı bildiri imzalayan 'Barış Akademisyenleri'nin çoğunluğunu oluşturduğu Ankara Üniversitesi, 100'ün üzerinde ihraç ile en çok akademisyenin kamu görevinden çıkarıldığı üniversiteler arasında yer aldı. [24.06.2022/(Serkan Alan) Duvar]

Hacettepe'de kızını ve oğlunu işe aldığı ortaya çıkan daire başkanı görevden alındı [24.06.2022/ (Altan Sancar) Diken]

İdeolojik müdahale ve ideolojik-milliyetçi-faşizan baskı örnekleri

Polis, Somalili dükkanının tabelasını zorla beyaza boyattı, Mustafa Yeneroğlu ile polis arasında "ırkçılık" tartışması yaşandı [17.06.2022/ (Cansu Timur-Senem Büyüktanır) Medyaskop]

Polis, Yeneroğlu'na, "Ahlaksız, lan sus, senin gibi tiplere ne olacağı belli" demişti; Emniyet'ten polise uyarı, milletvekiline suç duyurusu [19.06.2022/ Diken]

Emniyet'ten 'Kızılay' açıklaması: Milletvekili hakkında suç duyurusunda bulunacağız. Yeneroğlu'na hakaret eden polisin de uyarıldığını belirtildiği açıklamada, Yeneroğlu için, "Teşkilatımıza yönelik düşmanlığı herkesçe bilinen milletvekili" denildi. [19.06.2022/Birgün]

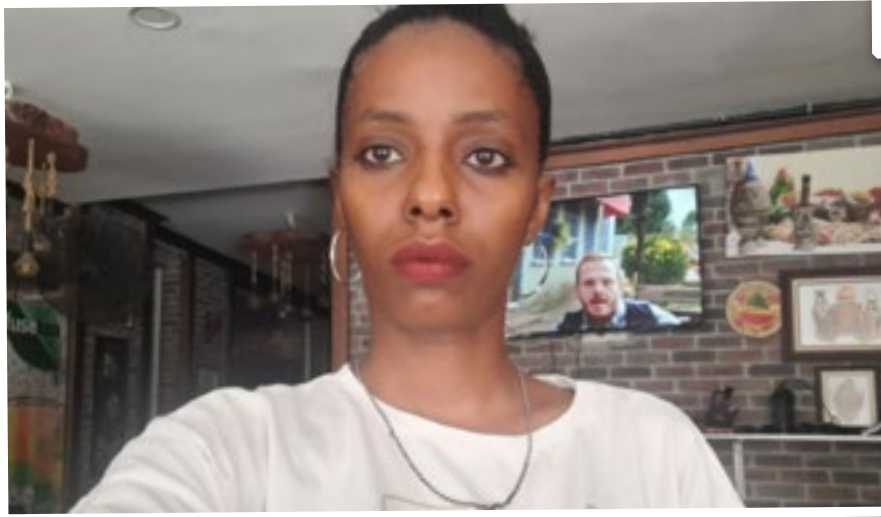
Yeneroğlu ile polis arasında tartışma: "Maalesef bunlar artacak" [18.06.2022/BBC Türkçe]

SAAB Restoran'ın tabelası zorla boyandı: Polis, 'bu ırkçılık' diyen sahibine soruşturma açacak [20.06.2022/Yeşil Gazete]

Ankara'daki Saab Cafe'nin ortakları Meseret Karakaya ve Muhammed İsa Abdullah, polis baskısı nedeniyle yaşadıkları 'güvercin tedirginliğini' anlatıyor. Meseret Karakaya: Çocuklarım siyah olduğum için eziyet gördüğümü bilsin istemiyorum. [27.06.2022/ (İrfan Aktan) +G]

Ankara'daki Saab Cafe'nin ortakları Meseret Karakaya ve Muhammed İsa Abdullah, polis baskısı nedeniyle yaşadıkları 'güvercin tedirginliğini' anlatıyor. Meseret Karakaya: Çocuklarım siyah olduğum için eziyet gördüğümü bilsin istemiyorum. [27.06.2022/ (İrfan Aktan) +G]

Ankara Adliyesi'nde Kur'an kursu. Ankara Başsavcılığı'nca adliyede görevli hakim ve savcılar ile personele gönderilen mesajda, Diyanet İşleri Başkanlığı'nca düzenlenen yaz kursları kapsamında Sıhhiye'deki merkez bina mescidinde Kur'an kursu verileceği duyuruldu. [09.06.2022/ (Asuman Aranca) T24]

Ankara Gezi davası yine ertelendi. Ankara'daki 26 sanıklı Gezi Davası'nda, daha önce 'silahlı terör örgütü üyeliği' suçundan 25 sanığın beraat ettirilmesi yönünde görüş bildiren savcının iki yıl sonra mütalaasını değiştirerek sanıklara bu suçtan da ceza verilmesini talep etmesinin ardından ikinci duruşma bugün Ankara 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yapıldı. [16.06.2022/ Birgün]

GÜNCEL

Gündelik Yaşamda Yoksulluk / Kamu Hizmetlerinde Aksama Örnekleri

Etimesgut'un kadın plastik toplayıcıları. Ankara'nın Etimesgut ilçesinde pandemi sebebiyle işlerinden ayrılmak zorunda kalan bir grup kadın, plastik şişe toplayıcılığı yaparak geçimlerini sağlamaya başladı. Kadınlar, "Sayımız arttıkça gücümüz artıyor" diyor. En büyük beklentileri ise sigorta. Kâğıt Geri Dönüşüm Sanayicileri Derneği'nin yapmış olduğu Sokak Toplayıcıları Sosyo-Ekonomik Araştırma Raporu'na göre, 1628 katılımcının yüzde 94,7'si erkek yüzde 5,3'ü kadın [10.06.2022/(Zehra Caner) BİA]

Başkentliler, devlet hastanelerindeki sağlık hizmetlerine erişemiyor. Randevuların tümü şehir merkezine uzak ilçelerdeki devlet hastanelerinden alınabiliyor. Ankaralıları devlet hastanelerinden randevu alamıyor: Çankaya'da oturan birinin Şereflikoçhisar'daki randevusuna gitmesi için 165,9 km yol gitmesi gerekiyor. [20.06.2022/ (Merve Güven) Anka]

Kent ve Belediye Hizmetleriyle İlgili Durum

Ankara Haziran ayında iki defa farklı nitelikte sel baskını ile karşılaştı. Dönemsel olarak Ankara'da sel olması, sele kapılanlar ve ölümler, hiç rastlanmadık bir durum değil. Ancak bu yıl, sellerle birlikte belediyenin genel olarak doğaya ve kente/ kentin doğal verilerine karşı tutumunun ne kadar aymaz ve insafsız olduğu sanki daha çok tartışılıyor gibi...

Son belediye yönetimini suçlama, elbette haksız bir suçlama olacaktır; Ankara belki son 70 yıldan (belki biraz daha da öncesinden) beri bir asfaltlama-ziftleme, betonlaştırma hastalığına tutulmuş gibi. "Asfalt-o-mania" diye adlandırabileceğimiz bir hastalık.

Derelerin hemen hepsinin kapatılmış ve üzerinin betonlaşmış/ künklenmiş olduğunu, kentin içinde neredeyse hiçbir geçirgen yüzeyinin kalmadığını düşünürsek, seller doğal olarak davet edilmiş bir sonuç gibi duruyor.

Ama belediyenin programına, kutsadığı "110 projesine" bakacak olursanız, hemen hemen hepsinin hala İMG'nin "şanlı döneminden" kalma, asfaltlama-betonlaştırma projeleri kategorisinde olduğunu fark etmemek olanaksız. Belediye, kendi yayınladığı "İklim Değişikliği Eylem Planı"nı hiç okumamış gibi davranıyor. Sel basıyor. Ölenlere "tanrıdan rahmet" dileniyor, ama bir hafta sonra aynı olaylar yeniden olabiliyor.

Ankara için Haziranın en düşündürücü doğal olayları, bu seller. Ankara bu durumda neler yapması gerektiğini biliyor (bildiğini söylemesi gerekirse, söyleyebilecek durumda). Ama hiç bilmiyormuş gibi davranmaya devam ediyor ve gelecek seller için, geçirtilmiş ve savsaklanmamış/ ciddi bir programı, sözle bile gündeme getirmiyor.

Oysa belediyenin, bu konuda hemşerileriyle konuşmaya-tartışmaya ve sonuç olarak ciddi (çok görkemli bir başlangıç yapmasına hiç gerek yok) bir programa ihtiyacı var.

Bu gerçekten acil bir ihtiyaç.

Ankapark

Bıktırılmış olabileceğini biliyorum. Ama sorun orada duruyor. Olaylar da sürüyor...

Ankapark'ta 801 milyon dolar yağmalanıyor. ABB eski Başkanı AKP'li Melih Gökçek'in 'Guinness Rekorlar kitabına gireceğiz, yılda 5 milyon turist gelecek' diyerek yaptırdığı Ankapark'ta oyuncaklar çürürken, hırsızlar parkı yağmalıyor. [14.06.2022/ (Seda Taşkın) + G]

Metro - Ulaşım

Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Yavaş'tan başkentlilere 4 metro hattı müjdesi. "Başkent'te işler rayında" sloganıyla Başkentlileri bilgilendiren Yavaş, "3. yılımızda 4 yeni metro hattı için harekete geçiyoruz. Projesi biten 7,4 kilometrelik Dikimevi-Natoyolu hattı için bakanlık onayının ardından çalışmalara başlayacağız. Yaklaşık 26 kilometrelik 3 yeni hatta ise ön yeterlilik ihalemizi tamamladık, proje çalışmalarımız başlıyor" dedi.

• M2 Hattının Kuru-Yaşamkent, Kuru-Bağlıca Raylı Sistem Uzatma Hatları çalışmaları düzenlenecek,

• M4 Hattının Şehitler-Forum Raylı Sistem Uzatma Hattı ve

• M5 Hattı Kızılay-Dikmen Raylı Sistem Hattı. M4 hattının güneyde Dikmen'e uzatılmasıyla bir bütün olarak Kuzey-Güney aksında kesintisiz ulaşım sağlanmasını kolaylaştıracak.

[19.06.2022/ Anka]

Ankara'daki 3 yeni metro ihalesinin 2'nci aşaması için tarihler belirlendi. Uygulamaya Esas Kesin Proje Hizmetleri Danışmanlık Hizmet Alım İş'i ihaleleri 89- ve 10 Ağustos 2022 tarihinde yapılacak. [03.07.2022/ Anka]

Mansur Yavaş, ulaşım esnafı ile buluştu: "Derdimiz; vatandaşları ucuz taşıyalım, esnaf ayakta kalsın." Akaryakıt fiyatlarına üst üste yapılan zamlar nedeniyle zor günler geçiren (...)

Ankara Minibüsçüler Esnaf Odası ile Ankara Özel Halk Otobüsçüler Odası'nı ziyaret eden Yavaş, ulaşım esnafıyla akaryakıt zamlarına karşı alınabilecek tedbirler hakkında görüş alışverişinde bulundu. [30.06.2022/ Anka]

GÜNCEL

Seller

Ankara'da sel: 1 ölü, 2217 ihbar. AA'nın haberine göre, Altındağ Karapürçek Mahallesi Tatlar Deresi, yoğun yağış nedeniyle taşı, çok sayıda araç sel sularıyla sürüklendi. [11.06.2022/ BİA]

Ankara büyükşehir belediyesi: "fırtınada saatte 92 km rüzgâr hızı ölçüldü ve 127 kg yağış gerçekleşti. Ankara'nın yıllık ortalaması ise 392 kilogramdır" [12.06.2022/Anka]

Ankara'da sel sularına kapılan servis şoförünün cansız bedenine ulaşıldı. [11.06.2022/Diken]

Yoğun yağışın etkili olduğu Başkent Ankara'da dört günde 250 ağaç devrildi, belediye 6 bin 670 olaya müdahale etti. [12.06.2022/ Duvar]

Yoğun yağışla Çamlıdere barajı 1 no.lu isale hattı zarar gördü. ASKİ hattı kapatılarak alternatif hatları devreye soktu. [12.06.2022/Anka]

Ankara'da sel akıllara dereleri getirdi: 'Eve dönerken en az otuzundan geçersiniz' [13.06.2022/ (Altan Sancar) Diken]

Ankara'da sel: Sebep kayıp dereler mi? [13.06.2022/ (Eray Görgülü) DW]

Ankara'da sel: Başkent nasıl bir dere mezarlığına dönüştü? [14.06.2022/ (F. Öztürk-E. Türkyılmaz-O. Kaytazoğlu) BBC Türkçe]

Dinozorlara verilen önem altyapı yatırımlarına verilmedi. [19.06.2022/Birgün]

Ve ikinci sel geliyor: Ankara'da sağanak yağışta 1 kişi öldü

Ankara'da etkili olan sağanak nedeniyle su basan bir binada mahsur kalan kişi öldü. Özellikle Keçiören, Yenimahalle ve Etimesgut ilçelerinde etkili olan yağış nedeniyle cadde ve sokaklar göle döndü. [30.06.2022/ +G]

"Ankara'daki tufanı kim yarattı?" sorusu üzerinde düşünürken Algedik, 2 tip klişeden bahsediyor: "görülmemiş yağış" ve "iklim krizi." Ancak "Ankara'nın yaşadığı bu tufan iklim kaynaklı diyemeyiz. Elimizde veri yok, çalışma yok." diyor ve devam ediyor: Mansur Yavaş "adaylığını açıklarken "asfalt ve beton belediyeçiliği yapmayacağım" diyerek kampanyasını" başlatmıştı, ama "seçildikten sonra birkaç defa daha asfalt ve beton belediyeçiliği sözünü ağızına aldı. Ama asla politikalarına bulaştırmadı. Üç yıl boyunca sadece asfalt ve beton belediyeçiliği yaptı."(...) Ankara asfalt ve betonla dolmuş taşmış iken kente asfalt ve beton boca edildi. Ankara'da 2021'de 117 bin 816 araç trafiğe çıktı. Bunun 81 bini ise otomobil. Yetmedi asfaltta yine ' rekor kırıldı' ve tam 3,5 milyon ton asfalt" döküldü."(...) "Bir yılda 2 Mogan Gölü kadar asfalt-beton..." diyor ve şöyle bitiriyor: "Biz şu an iklim krizi kaynaklı felaketler yaşamıyoruz. Şu an siyasetçi kaynaklı afetler yaşıyoruz." [13.06.2022/ Duvar]

Ankara'daki sel felaketinde yaşamını yitirenlerin sayısı 2'ye yükseldi. Ankara'nın Akyurt ilçesinde akşam saatlerinde meydana gelen sel nedeniyle bir kişi iş yerinde elektrik akımına kapılarak yaşamını yitirdi. Teberik Mahallesi'nde yaşayan Mustafa Demirel (67) de sel sularından kaçmaya çalışırken yüksekten düşerek yaşamını yitirdi. [12.06.2022/T24]

Ankara'da sağanak can aldı: Ankara'da sağanak yağış sonrası bodrum katta yaşayan 21 yaşındaki Busenur Doğanay yaşamını yitirdi. [30.06.2022/ Birgün]

GÜNCEL

Belediye Uygulamaları / Belediye Propagandaları

Ankara Büyükşehir'in açacağı yaz okuluna rekor başvuru. İlk 3 günde 15 bin kayıt ile rekor başvurunun yapıldığı Aile Yaşam Merkezleri, Çocuk Kulüpleri ve Gençlik Merkezleri'nde açılacak olan Yaz Okulu, 20 Haziran-21 Ağustos 2022 tarihleri arasında hizmet verecek. [17.06.2022/Anka]

Ankara Büyükşehir, "başkent beş beyazı"ni öğrencilerle buluşturuyor. Başkent'in önemli sembolleri arasında yer alan ve endemik türe sahip Ankara tavşanı, Ankara keçisi, Ankara güvercini, Ankara kedisi ve Ankara arısını (Başkent'in 5 Beyazı) çocuklara tiyatro ile tanıtmaya başladı. [25.06.2022/ Anka]

Mansur Yavaş, 3'üncü Yıl Töreni'nde yeni projelerini başkentlilere tanıttı. Tanıtım toplantısında 110 projeyi "açılışı yapılacak olan", "temeli atılacaklar", "yapımı devam eden" ve "yapımına başlanacaklar" olarak 4 ayrı kategoride toplayan Yavaş, İstasyon Caddesi Alternatif Bulvar Projesi, Samsun Yolu Eşref Akıncı, Kayaş 19 Mayıs Bulvarı ve Mavi Göl Girişi KöprülÜ Kavşakları ile Panora Önü KöprülÜ Kavşakları gibi büyük ulaşım projelerinin de açılışını gerçekleştirecek. Yeşil alanların yanı sıra Birlik Mahallesi E-Spor Merkezi, Sakarya Caddesi Çiçek Satış Alanları Projesi, Elmadağ Hasanoğlan Kesimhane Projesi ile Şereflikoçhisar Kesimhane Projesi'nin de tanıtımı yapılacak. Mamak-Elmadağ İçme Suyu Hattı, Beypazarı İçme Suyu Arıtma Tesisi'nin 2. etabı ve Şereflikoçhisar Arıtma Tesisi Yenileme Projesi gibi pek çok hayati projenin de temelini atılacağı törende devam eden projeleri de anlatacak olan Başkan Yavaş, Mamak Kentsel Dönüşüm Projesi, İvedik-Polatlı İçme Suyu Hattı, Mamak-Gölbaşı İçme Suyu Hattı, Ankara Kalesi ve Roma Tiyatrosu'ndaki restorasyon çalışmaları hakkında güncel bilgileri de paylaşacak. [28.06.2022/Anka]

Ankara Büyükşehir, İlber Ortaylı'yı başkentli gençlerle buluşturdu. Ortaylı, "Ankara'da yüksek tahsil yapmak bir imtiyazdır. (...) Ankara, Cumhuriyetin bir yaratısı olarak tiyatro, opera, filarmoni orkestrası gibi sahne sanatları gibi hemen hemen hepsinin geliştiği yerdir. (...) Ankara Üniversite branşları itibarıyla da akademi şehridir, sanat şehridir. Bundan istifade edeceğinizi umarım. Bizim nesil için bu bir imtiyazdı. İstanbul'da yoktu bu." dedi [23.06.2022/ Anka]

Diğer Haberler ve Sanat Haberleri

Ankara Ticaret Odası (ATO) Yönetim Kurulu Başkanı Gürsel Baran, ATO Congressum'da düzenlediği TEDx Konferansı'nda "Ankara'yı dünya başkenti yapma, ülkemizi muasır medeniyet seviyesinin üzerine çıkarma hedefinin peşindeyiz" dedi. [20.06.2022/Anka]

Engelsiz Filmler Festivali 17-23 Ekim tarihlerinde Ankara'da. Sinemaya eşit koşullarda erişim hedeflenen festivalde filmler sesli betimleme ve ayrıntılı altyazı ile izleyiciyle buluşacak. Puruli Kültür Sanat tarafından 2013'ten beri gerçekleştirilen Engelsiz Filmler Festivali bugüne kadar Türkiye ve dünyadan 316 film gösterimi ve 118 yan etkinlik düzenledi. Onuncusu düzenlenen festivalde Ulusal Uzun Film Yarışması'nın yanında geçen yıl ilk kez gerçekleştirilen "Kısa Film Yarışması", "Oditoryum", "Kaleydoskop" ve "Çocuklar İçin" başlıklarından oluşan seçkiler de sinemaseverlerle buluşacak. [14.06.2022/ BİA]

Başkent'te 'çiçeğim takas' uygulaması. Ankara Büyükşehir Belediyesi, 'çiçeğim takas' ismiyle, çiçekleri çeşitlendirmek ve başkalarıyla paylaşma imkanı sağlamak için bir proje başlatıyor.

- Ankara Büyükşehir Belediyesi, başkentlilerin ellerinde bulunan çiçekleri çeşitlendirmek ve başkalarıyla paylaşma imkanı sağlamak amacıyla metro istasyonlarında 'çiçeğim takas' uygulaması başlatacak. [23.06.2022/ Duvar]

Çankaya'da 5. Kadın Emeği Festivali başladı. Çankaya Belediyesinin Kadın Emeği Festivali, bu yıl 5. kez Başkentlilerle buluştu. Zafer Park'ta düzenlenen ve üç gün sürecek festivalin ilk gününde 250 kadının el emeği göz nuru ürünleri Başkentlilerin beğenisine sunuldu. [25.06.2022/Anka]

Sonlandırırken

Haziran'da Ankara seli ve direnişi gördü.

Kente karşı işlenen suçlar için, "umutlu-umutsuz" demeden, topyekun bir dik duruş olduğunu, kentlilerin her yönden aldığı yıkıcı uyarıcılara karşı, belki çok istikrarlı ve sistemli değil, ama elinden geldiği kadarıyla karşı duruşlar sergilemekten geri kalmadığını, cesaretli olduğunu söyleyebiliriz.

Ankara'daki bütün belediyelerin ise hem kente karşı işlenen suçlara, hem bütün göstergeleriyle Ankara'ya yüklenmeye başlayan iklim değişikliği sorunlarına karşı, en iyi olasılıkla "uyur-gezer" halini sürdürdüğünü, biraz daha gerçekçi olursak, İMG programından veya neoliberal kenti yaşatmak arayışı yörüngesinde olduğunu söyleyebiliriz. Büyük bir olasılıkla, önümüzdeki aylarda da, bunu tekrarlamayı sürdürmek zorunda kalacağız.

Kent Konseylerimizde Neler Oldu / Olamadı?

Mehmet C. Peker

Değerli Çankayalı komşularım,

Bildiğiniz gibi, 24 Haziran 2021 tarihinde yaklaşık 70 bileşenin temsilcileri ile Çankaya Kent Konseyi (ÇKK) seçimli Genel Kurulunu gerçekleştirmiştik.

- Eminim hatırlarsınız, 25 ve 26 Mayıs 2019 günleri "ilk gün görüşler ile önergelerin paylaşılması ve ertesi gün de seçimler olmak üzere" iki günde gerçekleştirilen seçimli Genel Kurul bu kez 24 Haziran 2021 günü sadece birkaç saat içinde tamamlandı. KEŞKE tüm Kent Konseylerinin ilham alabilecekleri bir şekilde iki gün süren Genel Kurullarımıza Çankaya'da devam edebilse idik.

- Sadece ilçemizin değil Ankara'mızın yurttaşlık bilinci ve duyarlılıkları en yüksek semtleri olan Dikmen, Yüzüncü Yıl ve Çayyolu'nda Semt Meclislerinin Genel Kurulları sadece 20 – 30 komşunun katılımları ile yapılabildi, diğer semt meclislerinin (Kırk Konaklar, İncesu, Seyran, Üniversiteler) ne zaman genel kurul yapabileceklerini bilemiyorum. Yaklaşık dört yıl önce dilekçeler ile talep edilmeye başlanan ve altı ay önce kuruluş Genel Kurulu yapılabilen Ayrancı Semt Meclisi performansı ile ilgili yorumlarda bulunmak için henüz erken ..

- Yüzlerce bileşenleri olan Kadın, Gençlik ve Engelli Meclislerimizin Genel Kurulları da çok az sayıda katılımlar ile hiçbir Tavsiye Kararı alınmadan sadece (geleneksel siyaset yöntemleri ile) belirlenmiş Yürütme Kurulu listelerinin onaylanması ile gerçekleştirildiler,

- Tüm bu zafiyetleri ve beklentilerimizi konuşmak için katıldığımız 28 Nisan 2022 tarihindeki seçimsiz Genel Kurulumuz yaklaşık 55 kişinin katılımı ile herhangi bir karar da, Tavsiye Kararı da alınamadan üç saat içinde sonlandırıldı,

- Yaklaşık iki ay önce başlatılan Kent Akademisi ile "Kentsel Vatandaşlık Bilinci Eğitimleri" verilmeye başlanması iyi bir ilk adım oldu, emek verenlere çok teşekkürler. Umarım bir sonraki dönemde Yürütme Kurulu üyelerimizin ve Belediye Meclis üyelerimizin de eğitimlere katılmaya fırsatları olur, yararlanacaklarından eminim.

Geçen ay ÇKK kurumsal hesaplarından öğrendiğim kadarı ile; ÇKK YKB bir siyasi partinin Kent Konseyleri Masasına üye olmuş. İlçemizde örgütü bulunan her

siyasi partinin ÇKK bileşeni olması ne kadar doğru ise, ÇKK'mızın bir siyasi parti örgütünün herhangi bir yapısında yer alması o kadar yanlış. Umarım ilk YK toplantısında ilgili karar gözden geçirilerek geri adım atılır ve sonbahardaki genel kurulumuz da enerji kaybına neden olunmaz.

- Geçen yıl içinde de daha önceki yıllarda olduğu gibi "Kent Konseyimizin Belediye Meclisine Hiç tavsiye kararı sun(a)mamış olması" gerçeğini ve "örgütlemeye çalışmak yerine örgütlenme alanı açmak" alternatifini hepimizin takdirlerine sunuyorum.

Değerli Ankaralı hemşerilerim,

- Geçen sene 10 Temmuz 2021 Cumartesi günü yaklaşık 1.100 bileşen temsilcisi katılımı ile sadece iki saat içinde gerçekleştirilen Ankara Kent Konseyi (AKK) Genel Kurulunda "önceki dönemde yaşananlar ile bir sonraki dönemden beklentilerin değerlendirilmeleri sonrasında Yürütme Kurulu üyelerimizin belirlenmeleri" yerine 35 kişilik Yürütme Kurulu, 40 kişilik Danışma Kurulu ve üç kişilik Onur Kurulu üyeleri blok listelerinin katılımcılara el kaldırılmak sureti ile onaylatılmaları hedeflenmişti.

- Umudumuz olan gençlerin 30 Ocak 2022 tarihli Gençlik Meclisi seçimli kuruluş Genel Kurulu da "yarısı protokol konuşmaları ile geçirilerek" sadece iki saatte tamamlandı.

- Eğer 10 Temmuz ve 30 Ocak yaklaşımları (birçok ilde olduğu gibi) Ankara için de gelenekselleşirse istisnasız hepimiz kaybederiz, Ankara kaybeder!

- Son bir sene içinde birçok etkinlik yapılmasına rağmen, AKK Yönergesinin 11. Maddesine rağmen bir yıl içinde seçimsiz genel kurul yapılmayınca (bildiğim kadarı ile) son bir sene içinde ABB Belediye Meclisine AKK Genel Kurulu onaylı hiçbir Tavsiye Kararı sunul(a)madı. Yani özetle; AKK asli işlevlerinden en önemlisini yerine getirmedi.

- 2022 yılı ikinci yarısında üç adet seçimsiz Genel Kurul yapılması iyi olur diye düşünüyorum. Biri AKK Yönergesi, biri Ankara Büyükşehir Belediyesi Stratejik Planı özellerinde, diğeri de genel olabilir.

- 5 Ekim 2019 da yapılan Genel Kurulda önerdiğim "Farkındalık ve Tanıtım Çalışma Grubu"

ihtiyacı bence hala devam ediyor.

Hazırlanacak yaklaşık 45 dakikalık seminerler ile AKK Yürütme Kurulu üyeleri, AKK Danışma Kurulu üyeleri, Belediye Meclis üyeleri, Belediye bürokratları, çalışanları ve hatta Muhtarlar ile Azaları "Kent Konseyi nedir? STÖ, Federasyon, Meslek Birliklerinden farkları nelerdir?" vb konularda aydınlatılabilirlerse çok yararlı olacaktır.

- ABB tarafından iki senedir AKK bileşenleri üzerinden cılız da olsa devam ettirilen "Katılımlı Bütçe" çalışmalarını önemli bir ilk adım olarak görüyor ve AKK bileşenlerinin tümüne olası en kısa zamanda "Katılımlı Bütçe ne demektir? Anlamı nedir?" konularında verilecek seminerlerin çok yararlı olacağına inanıyorum.

- Bir de merakımı dile getirerek yazımı toparlamaya başlayayım. Acaba AKK'nin neden hala müstakil bir binası yok? Mevcut "protokol" binası tamamen ve süresiz olarak AKK'ne tahsis edildi ise; neden dışarda görünür bir yere ANKARA KENT KONSEYİ levhası konarak, tüm hemşerilerimiz için bir farkındalık yaratılması fırsatı değerlendirilmiyor?

Değerli komşularım ve hemşerilerim,

Sizlerden ricam (performanslar ile ilgili yukarıdaki tespitlerimden olumsuz etkilenmeden) Kent Konseyleri ve ilgili Meclislerini merak edip POTANSİYELLERİNİ sorgulamanızdır.

Hak ettiğimiz yaşam kalitelerine kavuşabilmemiz ve imar planlarına uygun, nitelikli yaşam alanlarına sahip olabilmemiz ile ilgili kararların alınması süreçlerinde sizlerin yaratıcı katılımlarınıza, sahiplenmelerinize ihtiyaç var.

Sizlerin belirleyicilerinden biri olmaktan geri çekildiğiniz her karar bizlerin adına başkaları tarafından (ne yazık ki bizlerin hakları ve ihtiyaçları yeterince düşünülmeden) alınıyor, UNUTMAYIN!

Çayyolu Semt Meclisi gönüllülerinin yıllardır söyledikleri gibi; BAŞKALARININ HAYALLERİNİN KADERİMİZ OLMAMASI için daha sık bir araya gelmemiz gerekiyor.

Kent Konseyleri Meclisleri ve Çalışma gruplarında görüşmek dileği ile sevgiler, www.mehmetcpeker.biz

Esat Semt Hali Binası'nın Yeşil Dönüşümünü Acilen Talep Ediyoruz...

Arif Künar Semt Sakini, Yeşil Bina Uzmanı

1987 yılında ODTÜ'de öğrenci iken, Ülkemizin ilk çevreci eylemlerinden biri olan "Otopark Değil, Güvenpark" eyleminde birlikte yer aldığımız Sevgili Akın Atauz ile 35 yıl sonra bu kez saçlarımız, sakallarımız iyice beyazlamış olarak, Esat Semt Hali'nin katılımcı bir modelle yıkılmadan, yeşil dönüşümü için 10.07.2022 Pazar günü Esat Semt Hali Binası'nın karşısındaki parkta piknikli toplantıda buluştuk.

Yaklaşık 30 senedir, aynı zamanda yaşadığım semt olan Esat'ta alışveriş yaptığım Esat Semt Hali'nin Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından yıkılacağı ve yerine yeni binaların yapılacağını medyadan ve Solfasol Gazetesi'nden öğrendik. Daha önceki Belediye Başkanı İ. Melih Gökçek'in yıktığı birçok tarihi, kültürel, mimari, bizlerde anıları olan binalar aklıma geldi. Gezip, gördüğümüz birçok AB Ülkesinde şehir, bina, silüet yüzyıllarca aynı, korunan, yıkmak yerine yenilenen, iyileştirilen, dönüştürülen iken; bizde ise maalesef sadece yıkan ve yerine daha kötü, sadece rantı öne çıkaran insan-çevre odaklı olmayan, ne olduğu belirsiz binalar yapan bir ülkede aidiyetsiz, kimliksiz, ruhsuz, anısız bir süreç, hayat yaşıyor/yaşatılıyor.

Oysa kendisini katılımcı-sosyal-demokrat-halkçı-çevreci bir belediye olarak tanımlayan Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin, bu kavramlardan çok uzak sadece Başkanın dediği, kararı ile şehre, çevreye ve hayatımıza zarar veren eski yönetimle aynı uygulamaları yapması kabul edilemez.

Biraz da bu yaklaşımın Solfasol Gazetesi'nden M. Onur Yılmaz ve Akın Atauz tarafından başlatılan, giderek genişleyen bir kamuoyu, yurttaş inisiyatifi ve sosyal medya ile bugüne kadar Ankara BB ile devam eden süreç neticesinde en azından şimdilik Hal Binası'nın yıkılması yerine, yeni bir işlev ile dönüştürülmesi süreci başlatılmış oldu. Böylece hem bu yeşil dönüşümle; yıkılması ve yerine yeni binaların yapılmasından çok daha ucuza mal olacağı için kamusal bir tasarruf yapılmış olacak hem de yıkımdan kaynaklı gürültü, çevre kirliliği, kaynak israfı yapılmamış olacak, aynı zamanda da daha az karbon, su ayak izi ve gömülü enerji kullanılmış olacaktır.

Aslında öncelikle Esat Semt sakinlerini, mahallelileri, Çankaya ve Ankaralıları doğrudan ilgilendiren, etkileyecek olan bu dönüşüm; aynı zamanda tüm süreçleri ile daha katılımcı kararlar ile yeşil bir yapıya, bu yapının da içinde modellenecek hem semt sakinlerine degecek, içine çekecek hem de sıfır karbonlu bir şehir hedefi için kullanılacak işlevlerine, aynı zamanda bu sürecin sürdürülebilir-katılımcı yönetim mekanizmalarının oluşturulması deneyimine de çok yardımcı olacaktır. Bu deneyime Türkiye'nin, tüm belediye, yerel yönetimlerin eskisinden çok daha fazla ve acilen, hemen şimdi ihtiyacı vardır. Çünkü hem artık çok ciddi yaşadığımız iklim krizi, enerji ve su krizi hem de net sıfır karbon hedeflerini (Tüm şehir ve yerel yönetimlerimiz 2030 yılında, 2019 yılına göre en az %40 karbon emisyon azaltımı) taahhütleri vermek zorundalar. Paris Anlaşması gereği olarak 2053 yılında da Ülke olarak; "net sıfır karbon emisyon azaltım taahhütü" verdik.

Bizde anıları olan binaların yıkılmasıyla [...] aidiyetsiz, kimliksiz, ruhsuz, anısız bir hayat yaşıyor/yaşatılıyor.

Dünyadaki birçok Ülke, hem sıfır karbon hedeflerini tutturmak hem de "akıllı, yeşil, sürdürülebilir, iklim uyumlu, çevre dostu" şehirler, yeşil yerleşkeler yaratmak için, öncelikle şehrin bir semtinde, mahallesinde, kampüsünde ya da büyük bir binasında, tesisinde enerji, su ve kaynakların yeşil dönüşümünü, yeni nesil iklim uyumlu teknoloji sistem uygulamalarını deneyip, başarılı ve uygulanabilir olanları şehrin diğer binalarına ve semtlerine de uygulayacakları deneme alanları, merkezleri yaratıyor. Bunlara, "Yaşayan Laboratuvar (Living Lab.))" deniyor. Ülkemizde de büyük, küçük her belediye, üniversite kampüsleri, büyük siteler, yeni yerleşim alanları, kentsel dönüşümler, toplu konutlar vb. benzer şekilde, yaşayan mevcut bir binada, tesiste önce bu yeşil dönüşümleri yapıp, yaklaşık sıfır karbonlu ve enerjili bina uygulamalarını deneyimleyip, iyi uygulama örneklerini sonra tüm şehre, binalara uygulamalıdır. Başka türlü, maalesef ne şehirlerimizin ne de Ülkemizin; hem 2030 hem de 2053 karbon azaltım hedeflerine ulaşması asla mümkün değildir.

Bu açıdan da, zaten Esat Semt Hali'nin katılımcılıkla, Ankara BB'nin "Yeşil Şehir", "Akıllı Şehir" "Sürdürülebilir Enerji ve İklim Eylem Planı (SECAP)" hedefleri ile de belirlenen, kendi binalarında taahhüt edilen enerji dönüşümünü, karbon azaltımını gerçekleştirme zorunluluğu, taahhütü ve sorumluluğu vardır.

Peki özet olarak Hal Binası özelinde ve genelinde neler yapılmalı ve yapılabilir? Birçoğu daha kapsamlı mühendislik ölçümleri, etütleri, hesapları, simülasyonları, tasarımı, projelendirilmeleri, fizibilite çalışmaları sonrası belirlenmek üzere, Esat Semt Hali Binası özelinde, yeşil ve sürdürülebilir dönüşüm kapsamında neler olabilir diye naçizane sesli düşünüp, yazmaya çalıştık...

-Öncelikle bu katılımcılık sürecinde semt sakinleri ile belirlenecek öneriler, işlevler kapsamında bir etüt, proje, müşavirlik, kontrol ve uygulama ihale dokümanı hazırlamak üzere ABB tarafından şeffaf bir ihale süreci başlatılmalıdır. Buna göre uygulama yapım ihalesine başlanmalı ve semt sakinleri tarafından da bu süreçler izlenebilmeli ve bilgilendirilmelidir.

-Dönüşüm projesi kapsamında etüt edilmek üzere; "sıfıra yakın bina (nZEB)" kriterleri kapsamında yalıtım ve bina kabuk projeleri, kapı-pencerelerin değişimi, güneş kolektörü, güneş duvarı, güneş kırıcıları vb. pasif güneş enerjisi uygulamaları, çatıda ve güney cephede aktif güneş enerjisi pv elektrik üretimi, ısıtma ve soğutma için yerden düşük sıcaklıklı ısıtma ve soğutma sistemleri, ısı pompası uygulamaları, doğal havalandırma, doğal aydınlatma, yapay havalandırma ve yapay aydınlatma, otomasyon, enerji izleme ve yönetim sistemi, yağmur hasadı, atık yönetimi vb. uygulamalar mümkün olduğunca yapılmalıdır.

-Olabilirse de doğalgaz kullanmadan, ısıtma ve soğutma amaçlı bina enerji simülasyonları yapılarak, yalıtım, aktif ve pasif güneş uygulamaları ile Ankara iklimine uygun hibrit bir "ısıtma, soğutma ve havalandırma (HVAC)" sistemi tasarlanmalıdır.

-Hal Binası'nın çatısında veya bir kısmında, şeffaf pv elektrik üreten panellerinin altında şehir çatı bahçesi, bostanı uygulaması

GÜNCEL

projelendirilmelidir (Çatısı zaten otopark olarak tasarlandığı ve kullanıldığı için toprak yükünü kaldıracaktır. Statik olarak binanın uygun olduğu karotlarla kontrol edilmiştir).

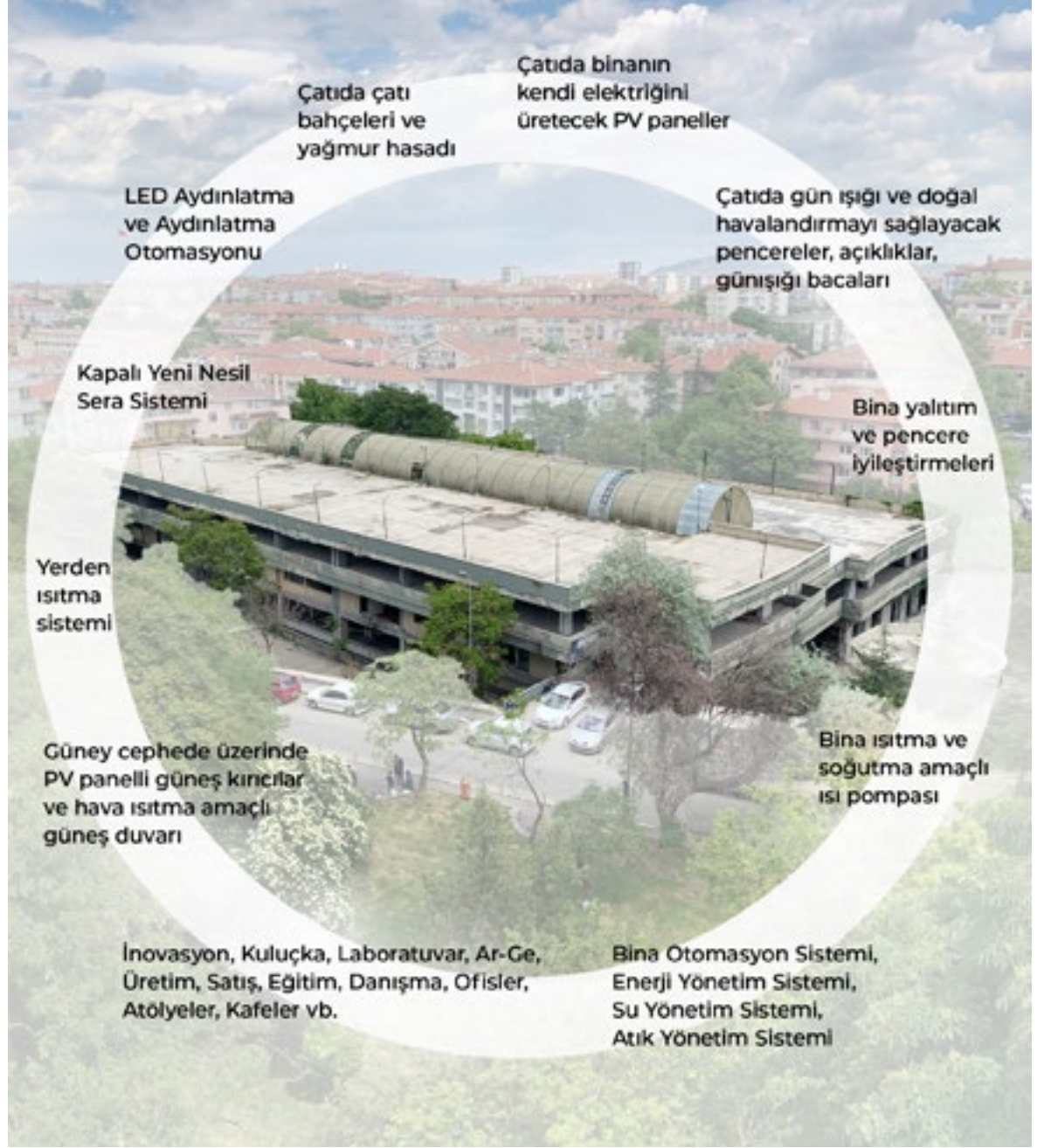
-Hal Binası'nın güneş ışığı almayan alt katlarında, bodrum katlarında "ileri tarım teknolojileri" ile şehirlerde gıda sorununa yardımcı olacak GDO, yapay gübre ve ilaç kullanmadan topraksız tarım, hidrofoni, aifonik, "endüstriyel tarım (Plant Factory)" uygulamaları projelendirilmelidir.

-Hal Binası'nın içinde farklı çevreci-sürdürülebilir teknolojilerin, yazılımların geliştirileceği ve sonradan binada test edilerek, şehirde uygulanacağı çözümleri üretecek genç üniversite mezunlarımız için inovasyon, kuluçka, ar+ge merkezleri, altyapı ihtiyaçları, laboratuvarları planlanmalıdır. Hal Binası aslında ve öncelikle yaşayan bir "şehir laboratuvarı" olarak kurgulanmalı ve tasarlanmalıdır.

-İçinde alternatif ürünlerin üretildiği, öğretildiği ve doğrudan semt sakinlerine ulaştırıldığı kadın, dezavantajlı ve çiftçi kooperatiflerinin ürünlerinin de tanıtıldığı ve satıldığı pazar yerleri, dükkan ve atölyeler olmalıdır. AVM'ler yerine, yeni ve yerinden üretim-tüketim "Türetici (Produser)" yapılabilecek ve semt sakinlerine hizmet eden doğrudan paylaşımlı mekanlardan oluşan yeni bir kültürel yapıya-modele dönüştürülmelidir.

-Hal Binası'nda başarılı olan tüm dönüşümlerin, uygulamaların, deneyimlerin, ölçülebilir, şeffaf, dijital ortamlarda izlenebilir, paylaşılabilir sonuçlarını; bunları kendi binalarında, konutlarında, semtlerinde uygulamak isteyenlere, yurttaşlara anlatacak, paylaşacak, teknik destek verecek, yardımcı olacak bir "dönüşüm veya enerji masası" kurulmalıdır (Beyaz Masa vb. gibi).

-Hal Binası'nın verimli bakım, işletme ve sürdürülebilir yönetilmesi için de Belediye dışı bir işletme, yeni iş modelleri ile modellenmesi (topluluk, kooperatif, dijital, blok zinciri, gelir paylaşımı vb.) de tartışılmalı ve geliştirilmelidir.

Küçükkesat Semt Pazar Yeri ve Kapalı Çarşı Yapısı, Belirli bir Dönem Yapısıdır

Faruk Soydemir Mimar

Küçükkesat semt pazar yeri ve kapalı çarşı yapısı belirli bir dönemi ifade etmektedir. Bu yapı; 1980 lı yıllarda Yerel yönetim tarafından kent halkına sunulan önemli bir ihtiyaç yapısıdır.

Gerek semt hali, gerekse çarşısı ve kapalı otoparkı ile Büyükesat, Küçükkesat, Gaziosmanpaşa ve Seyranbağları semtlerinde yaşayan yöre halkının önemli ihtiyaçlarını karşılamak için planlanmış ve uygulanmıştır. O dönemde bu ihtiyaçlar için, Ankarada 3 mahallede bu işlevde yapı planlanmış. Küçükkesat, Bahçelievler ve Yenimahalle'de. Yenimahalle semt pazar yeri ve kapalı çarşısı, proje aşamasında Belediye Hizmet Binasına dönüştürülmüş, diğerleri ise uygulanmıştır. Küçükkesat semt pazar yeri ve kapalı çarşı yapısı, aslında hemen yanında İtfaiye birimi, biraz ileride park alanı ve muhtarlık binası ile bütünsel bir yaklaşımla planlanmıştır.

Bu dönem yapısının 'Korunması Gerekli Kültür Varlığı' olarak tescil edilmesinin, yapının geleceği için önemli olduğu kanısındayım. Konu ile ilgili Ankara Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kuruluna başvuru yapıp yapının tescili sağlanmalıdır.

Bu tescil işlemi ile birlikte yapının Restorasyonunun yapılarak yeniden işlevlendirilmesi daha uygundur. Yapının yeniden işlevlendirilmesinde, mahallenin ihtiyacı olan ticari kullanımlar, mahallenin gençleri, yaşlıları ve kadınları için çalışma alanları, kütüphane, üretim alanları, sanatçılar için kullanılabilir mekanlar, atölyeler, sergi alanları gibi sosyal mekanlar oluşturulmalıdır.

Esat Halinin Yeni Yaşamı

Atölye Bez

Atölye Bez'in ilk adımları, 100. Yıl İniyatifi'nin Mahalle Atölyesi'nin dikiş odasında atıldı. Müşterek bir kentsel mekan olarak hayal edilen Mahalle Atölyesi, 2015 senesinden 2021'e kadar her sene farklı gruplar, faaliyetler ve dayanışma ağlarıyla yeniden yaratılıyor ve dönüşüyordu. Hep birlikte Mahalle Atölyesi'nde, hızlı tüketimin ve bireyselleşmiş kent yaşamının karşısında alanlar açma çabası içindeydik. Aklimızda kentte ortak yaşama, dayanışma ekonomilerine, kent ekolojisine dair sorular vardı. Tüm bu uğraşlar ve sorularla birlikte 2021 baharında Atölye Bez kuruldu.

Atölye Bez olarak sosyal kooperatifçilik, iklim krizi, işin dönüşümü, sosyal ve ekolojik olarak adil tekstil ve benzeri konularda araştırmalar gerçekleştiriyor; aynı zamanda tekstil tedarik zincirinde 'adil bir atölye' olma iddiası ile üretim ve proje bazlı işbirlikleri kuruyoruz. Bir araştırma ve üretim mekanı olmanın yanı sıra, farklı sosyal, ekonomik ve coğrafi arka planlardan kadınların sürdürdüğü atölyede, herkese açık etkinlikler gerçekleştirerek Atölye Bez'i bir kentsel karşılaşma mekanı olarak da var etmeye çalışıyoruz. Bu uğraşları gerçekleştirebilmek için en önemseydiğimiz meselelerden biri, benzer toplumsal ve politik dertler taşıyan inisiyatif, sosyal girişim, kooperatif ve benzeri oluşumlar ile ortaklaşa çalışmalar içine girebilmek ve dayanışmak.

Esat Hal'in katılımcı bir şekilde sosyal ve mimari dönüşümü fikri ile, 100. Yıl İniyatifi'nin 8. Geleneksel İkinci El ve Üretici Pazarı sırasında gerçekleşen bir buluşma ile tanıştık. Kent merkezinde pek çok farklı girişimin bir araya gelebileceği, mahallelilerin ihtiyaçları ve istekleri doğrultusunda ortaklaşa mekanların yaratılacağı, kentte üretimin, sanatın, inovasyonun ve dayanışmanın filizlenebileceği bir alanın ortaklaşa bir şekilde kurgulanması için süreç bizler de katılmaya karar verdik.

Ortak yaşama dair pek çok soruyu ve çözüm arayışını merkezine alan Bez Ekibi olarak, Esat Semt Hali'nin mimari kapasitesinin pek çok çözümü içerisinde barındırabileceğine inanıyoruz.

Solfasol ekibinin gönüllü uğraşları ve yönlendirmeleri ile Büyükşehir Belediyesi'nin yıkım kararını durdurması, ardından katılımcı ve demokratik bir süreç ilerletmek için büyüyen bir topluluğun oluşması heyecan verici.

Olası bir ortak semt mekanının, ortak ihtiyaçların bir arada karşılanması, süreçlerin demokratik yürütülmesi gibi çözümleri içermesi toplumsal dayanışmayı besliyor. Bez olarak, Esat Hali için sosyal girişimlerin, çoklu ve farklı yapılarıyla, bir mahalle kültürü içerisinde bir araya geldiği bir mekan hayal ediyoruz. Bu şekilde Ankara'da hem kuruluş süreci hem de organizasyon yapısıyla örnek bir model ortaya çıkacağına; katılımcı belediyeciliğe dair önemli ve gerekli bir denemenin gerçekleştirilebileceğine inanıyoruz.

Temel amaçlarımızdan biri tekstil alanı ve ötesinde daha adil bir ekolojinin kurucu aktörlerinden biri olmak. Bu doğrultuda toplumsal pratiklere etki edebilmeyi önemsiyoruz. Yaygın olan tüketim kültürünün aksine, sorumlu tüketim ve üretim kültürünün beslendiği kentsel mekanların çoğalması ihtiyacını görüyoruz. Esat Hali, bu ihtiyaca somut bir alternatif sunma ve Ankara'da önemli bir sosyal etki merkezi olma potansiyeli taşıyor.

Fotoğraf: Elif Zeynep Düzyol

Fotoğraf: Elif Zeynep Düzyol

Fotoğraf: Eylül Tuncay

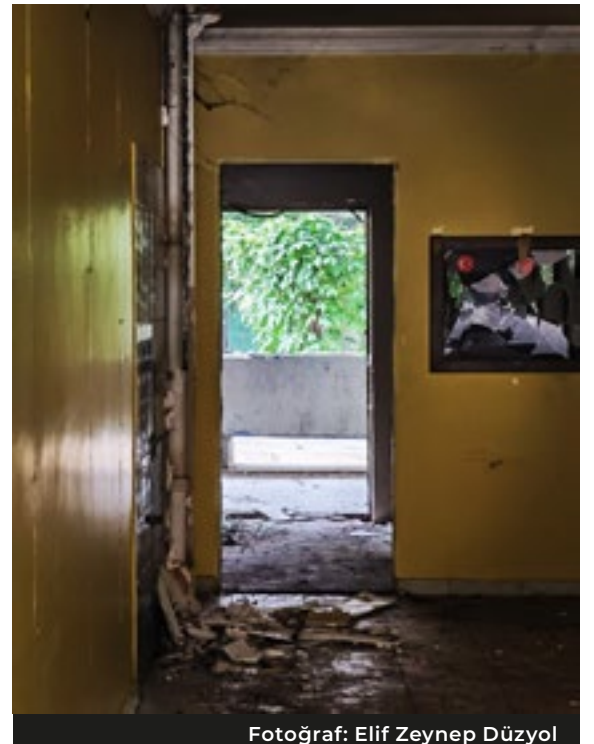
Fotoğraf: Elif Meral Gürsoy

Fotoğraf: Elif Meral Gürsoy

Fotoğraf: Elif Meral Gürsoy

Fotoğraf: Elif Zeynep Düzyol

Yazılarımıza eşlik eden fotoğraflar için Kent Mekanın Fotoğrafı dersi kapsamında yaptıkları çalışmalarını bizlerle paylaşan TED Üniversitesi öğretim görevlisi Direnç Erşahin'e ve öğrencilerine çok teşekkür ederiz.

Fotoğraf: Haya Tahboub

Sanata Erişim Mümkün mü?

Elif Gamze Bozo Gazeteci, Yazar

Bu yazımda engelli bireylerin sanata erişimini paylaşacağım. Türkiye'nin neredeyse %12'sini engelliler oluşturmaktadır. Ancak her alanda olduğu gibi sanata erişim engelliler için hiç de kolay değil. Toplumun ve yasaların engellileri görmezden geldiği bir ülkede hem sanata ulaşmak hem de sanatı icra etmek zor. Sanat ile ilgilenen biri olarak, sergi salonlarının erişime uygun olmadığı mekanlar oldukça fazla... Örneğin sergi salonlarında merdivenler, tablolarla sesli betimleme, sergi salonlarında görev alan kişilerin işaret dili bilmemesi, asansörlerin tekerlekli sandalye için uygun olmayışı ve engelli tuvaletlerinde kadın ve erkek tuvaletinin ayrı olmadığı gibi depo olarak kullanılması sebepleri ile biz engelliler sanatsal çalışmalarında yer alamıyoruz.

Aynı müziği dinlemek ve söylemek, aynı filmi hep bir arada izlemek, aynı sergiyi hep bir arada görmek, aynı tiyatro sahnesinde oynamak ve izlemek, hep bir arada sinemaya katkı sunmak, kısacası sanatı hep bir arada paylaşmak mümkün mü? Bence mümkün...

Türkiye'de bir çok sanat merkezine giden ve bu merkezlerde sanat kurslarına katılan kaç engelli birey gördünüz? Belediyelerin engelliler için açmış olduğu rehabilitasyon ve yaşam merkezlerinde yapılan birçok sanat etkinlikleri sadece engellilerin zaman geçirmesi için düşünülmüş. Ancak sanat kaygısı olan engelli bireylerin; okuyarak, engelli ve engelsiz bireylerle aynı ortamda, bir arada sanatı ve bilgiyi paylaşması mümkün olmuyor. 2005 yılında çıkarılan 5378. sayılı kanunda "Kamu kurum ve kuruluşlarına ait mevcut resmi yapılar, mevcut tüm yol, kaldırım, yaya geçidi, açık ve yeşil alanlar, spor alanları ve benzeri sosyal ve kültürel altyapı alanları ile gerçek ve tüzel kişiler tarafından yapılmış ve umuma açık hizmet veren her türlü yapıların kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren yedi yıl içinde engellilerin erişebilirliğine uygun hale getirilme zorunluluğu" olduğunu belirtir.

2005 yılından bu yana erişilebilirlik konusunda hiçbir adım atılmadığı aşikar... Her yıl gündeme getirdiğimiz "erişebilirlik" sorunu çözüm noktasında büyük bir adım atılmadı.

Küçükesat Semt Hali ve Çarşısını yeniden kullanılabilir hale getirip, sanat ve üretim merkezine çevirebiliriz.

Yerel yönetimin, Ankara'nın en güzel mekanlarını kentsel dönüşüme çevirmek için yıktığı mekanları acaba gerçekten geri dönüşüme çevirdi mi? Belki Solfasol Ailesi olarak, Küçükesat Kültür Sanat İnovasyon Merkezi ile yıkmadan sanatı icra edebiliriz. Küçükesat Semt Hali ve Çarşısını yeniden kullanılabilir hale getirip, sanat ve üretim merkezine çevirebiliriz. Birçok ülkede binalar tarihsel dokuyu bozmadan, ergonomik hale getiriliyor. Bizler de engelli ve engelsiz diye ayrıştırmadan aynı ortamda üretime, sanata katkı sunarak işler hale getirebiliriz. Ve her zaman belirttiğim gibi "Attığımız çöp şişenin bile geri dönüşümü varsa hem insanların hem de mekanların geri dönüşümü mümkün." Sevgiler herkese...

GÜNCEL

Bu ne Hal?

Onur Mat

Orta-orta halli Esat, orta-alt halli Seyranbağları ile orta-üst halli Gaziosmanpaşa'nın ortasında, yıllardır bakımsızlığa terk edilmiş bir garip Hal, Esat Hali...

Kendi kendine yıkılmayınca, Belediye'nin yıkım kararı ile son kalan esnaf da tahliye edildi. Bir köşesine de "Süresiz olarak kapatılmıştır" yazan, mekanın kaderine dair kimin ne karar aldığına dair bilgi vermeyen bir açıklama asıldı. Meali "Biz bir şeyler düşündük, siz sonra görürsünüz".

Esat Halini birçok küçük ölçekli inovatif ve geleneksel girişimin bir arada simbiyotik bir ilişki içerisinde yer aldığı bir üretim ekosistemi olarak hayal ediyorum.

Süreci takip etmeye başladıkça aslında çok da düşünülmediğini, kararların değişebildiğini gördük. Bu da hemşehriler olarak sürece dahil olma imkanımızın olduğunu gösterdi. Taleplerimizin dinlenmesi güzel ancak sürecin şeffaf ve katılımcı ilerlediğini söylemek zor.

Esat Pazar Yeri, Ekim 2005

Fotoğraflar: Cem Bozşahin

Katılımcılık ve şeffaflık, tarafların kendilerine ve muhataplarına güvenmesini gerektiren bir kültürdür. Seçim vaatlerinde dile getirip parti programlarına yazmakla da, sosyal medyadan boru ihalelerini canlı paylaşmakla da bitmez.

Bu süreçte katılımcılığı sadece taleplerin muhatapları olan belediyenin değil, biz hemşehrilerin de çok içselleştiremediğini fark ettim. Forum ve anketlerde, halin yeni halinin ne olması gerektiği konusunda fikirler kolayca çıkıyordu. Ancak pek çok katılımcı "Bu yeni halinde siz nasıl yer almak istersiniz?" sorusunda şaşırıyor ve zorlanıyordu. Katılımcılık, fikir vermeye kadar çalışıyor.

Ben belediye ve mahalleli arasında gelişen iyi bir iletişim zemininde bu zorlanmaların aşılabileceğini ve katılımcı bir yönetişimin zamanla kökleneceğini ve Esat mahalle kültürünün önemli bir parçası olacağını düşünüyorum. Umudum Esat modelinin, Ankara ve Türkiye genelinde anılacak iyi bir öz-yönetim örneği oluşturması.

Geleyim kendi Halime... Ben nasıl bir dönüşüm isterdim?

Ben Esat Halini birçok küçük ölçekli inovatif ve geleneksel girişimin bir arada simbiyotik bir ilişki içerisinde yer aldığı bir üretim ekosistemi olarak hayal ediyorum. Bu ekosistem, ekonomik ve sosyal fayda üretirken, mahalle ölçeğinde kendi kendine yeterliliğin geliştirilmesini ve öz yönetimin deneyimlenmesini sağlayacak, ortak çalışma ve sosyalleşme alanları ile de katılımcı üretimlere destek olacak bir mekan olarak kent yaşamına katkıda bulunacak.

Birkaç örnekle, marangozhanede mahallelinin eşyalarını tamir ettiği, temel marangozluk becerileri kazandığı, talaş atığında bir başka girişimcinin mantar yetiştirdiği, kafenin atığının terastaki seraya kompost olduğu, seradaki üretimin restoranda tüketildiği, bir bütünleşik üretim ve ekonomik sistem olarak düşünülebilir. Burada yer alacak faaliyetler çeşitlendikçe ve katılım arttıkça, sosyal ve ekonomik etki de artacaktır.

Bu ekosistem, ekonomik ve sosyal fayda üretirken [...] ortak çalışma ve sosyalleşme alanları ile katılımcı üretimlere destek olacak bir mekan olarak kent yaşamına katkıda bulunacak.

Şu anki metruk haline bakarak bunu hayal etmek kolay olmayabilir ama ben ortak akıl ve katılımcılıkla, Esat Hali'nin mahalle ve kent yaşamına katkıları ile az sayıdaki iyi örnek arasına gireceğine inanıyorum.

Çocuk ve Oyun-3

Bülten Sokak No: 32
06680 Kavaklıdere, Ankara
T: +90 312 426 80 42
www.cinali.com.tr

Birkaç yazıdır çizilen karamsar tabloları rağmen oyunu ve çocukluğu yeniden kazanabilir miyiz?

Kesinlikle evet.

Nasıl?

Yapılandırılmamış oyunlardan söz ettik, yetişkinlerin etkisinin minimum düzeyde tutulduğunda çocuğun oyun kuruculuğundan, doğanın çocuğa ve dolaylı olarak oyuna etkisinden söz ettik ve bir noktaya vardık: Oyunun tarihinde önemli bir kavrayış anına.

Çekiçler, testereler, araba parçaları, lastikler, ahşap malzemeler, bolca çamur, toprak, kum; kısacası çokça çer çöp.

Carl Theodor Sorensen Danimarkalı bir peyzaj mimarı. 1930'larda çocukların oyun ve eğlence arayışlarını izlemeye başlamış ve pek çok oyun parkı tasarlamıştır. Bu süreçte kendi fikirlerini, oyun parklarının nasıl olması gerektiğiyle ilgili düşüncelerini geliştirmiş ve çocukların aslında yapmaktan keyif aldıkları etkinlikleri tespit etmeye çalışmıştır. Tasarladığı klasik salıncaklı, kaydıraklı oyun parklarında oynayan çocukların bu parklardan, oyuncaklardan çabuk sıkılmasına yavaş yavaş anlam vermeye başlamıştır. 1935 yılına gelindiğinde tasarlanmış ya da daha doğru ifadeyle yetişkinlerin keyfine göre yapılandırılmış oyun alanlarının çocukları sıktığını ama hurda nesnelere dolu yerlerde çocukların kendi oyunlarını kurup daha çok eğlendikleri sonucuna varmıştır. Böylece çer çöp oyun alanı (junk playground) düşüncesini ilk olarak bu tarihte geliştirmeye koyulmuştur.

Üzerine düşünmeye başladığı parkların kullanılmış karton kutulardan, kalaslar, tahtalar, eski lastikler, hurdalara çıkmış arabalar gibi atık malzemelerden oluştuğunu hayal etmiştir. Kendisine bu hayalleri kurduran sadece yaptığı gözlemler değildir. Sorensen'i Alman pedagog Friedrich Froebel'in görüşleri, özellikle de doğal oyun üzerine çalışmaları bir hayli beslemiştir. Anaokulu hareketini başlatan, ahşap küpleri eğitimde bir gereç olarak ilk kez kullanan Froebel, macera oyun parklarının da proje müellifi sayılabilir.

Onun çocuk bahçeleri (kindergarten) üzerinden geliştirdiği doğal oyun alanı düşüncesi, yapılandırılmamış ve çocuğun yaratıcılığına yaslanan oyun fikri Sorensen'i etkiler. Sorensen oyun parklarını geliştirirken Froebel'e birçok atıf yapar.

(Burada bir parantez açmak gerekiyor, affedin: Froebel Köy Enstitülerinin fikir öncülerinden Pestalozzi'nin öğrencisidir. Belki de bundan, geniş ve çocuğun yaratıcılığına yaslanan ve onu teşvik eden alan oluşturma fikri bize yabancı değildir. Nitekim Froebel gibi Köy Enstitüleri de – ya da daha doğrusu İsmail Hakkı Tonguç da- Pestalozzi'nin fikirlerinden etkilenmiş, bu ekolü geliştirip devam ettirmiştir. İsmail Hakkı Tonguç enstitülerin mimari şartnamesini hazırlarken özellikle yatakhanelerin çevresine duvarlar ördürmek yerine serbest ve açık bir alan üretilmesini vurgulamış, öğrencilerin zihinsel ve sosyal becerilerini, doğa zekasını geliştirmek için bu açık alanlarda ağaçlandırma çalışmalarını şart saymıştır. Her şey bir yana sırf bu müdahale bile pedagojik bir ekolün, bir geleneğin yansıması olarak okunabilir.)

Sorensen gayretinin eserini 1943 yılında ortaya çıkarabildi. Kopenhag o sıralarda Alman işgali altındaydı ve çer çöp oyun alanı ilk kez bu şehre bağlı Emdrup'ta hayata geçirildi. Savaşta bombalanmış yerleri oyun alanına çeviren çocuklar Sorensen'in peşine düştüğü fikre daha sıkı sarılmasına neden oldu. Çocuklar bu alanlarda sınırsız oyun üretiyor, her şeyi oyuncağa dönüştürebiliyordu. Çocuklar malzemeleri tek boyutuyla kavramıyor, onları dönüştürmeyi biliyordu. Sorensen bu deneyim ve gözlemler neticesinde, tasarımcı olarak kendisinin etkisini sınırlayıp, neredeyse bütün kontrolü çocuklara bıraktığı bir macera parkı inşa etti. Oyun alanı tam da düşündüğü gibi atık malzemelerden, hurdalardan oluşuyordu. Kaydırak, salıncak gibi oyuncaklar bu parkta yoktu. Tek boyutlu, tek işlevli hiçbir şeye yer verilmemişti çünkü. Çocuklara kendi yaratıcılıklarını ve oyun imkanlarını geliştirebilecekleri dinamik malzemeler sağlanıyordu. Çekiçler, testereler, araba parçaları, lastikler, ahşap malzemeler, bolca çamur, toprak, kum; kısacası çokça çer çöp.

Aileler bu oyun parkından özellikle sakatlanma riskinden dolayı ilk olarak korksa da kısa sürede (biraz da güvenli bir oyun ortamı sağlamak için orada bulunan oyun lideri sayesinde) endişelerini yendiler ve Emdrup dolup taşmaya başladı.

Günde yüzlerce çocuk burada birlikte oynuyor, inşa ediyor, birlikte yapmanın keyfiyle kendini aşıyor, bir toplulukla var olduğu hissine erişiyordu. Burada ne yetişkinlerin oyunları ne de yetişkin fantezisine yaslanan sıkıcı oyuncaklar bulunuyordu. Bu parkta her şey dönüştürülmeye, yeniden üretilmeye müsaitti ve her şeyden öte çocuğun kendi gelişim özelliklerine, beklentilerine saygıyla inşa edilmişti.

Emdrup o kadar başarılıydı ki savaşın etkilerini azaltmak için özellikle İngiltere'de bombalanmış alanlar çer çöp oyun parklarına dönüştürülmeye başlanmıştır. Süreç aynı Danimarka'daki gibi olmuştu İngiltere'de de: İlk olarak ebeveynler bu alanlara burun kıvrımış, çirkin ve tehlikeli bulmuş ama sonrasında çocukların kendileriyle aynı fikirde olmadığını görünce onlar da bu parklara uyum sağlamıştı. Sadece bu yüzden değil, Sorensen'in geliştirdiği macera oyun parklarının çocuklar için yararlarını ispatlayan birçok çalışmadan dolayı da ebeveynler bu alanlara razı olmuştu.

Çocukluğu ve oyunu yeniden kazanmak için ihtiyacımız olan şey bu aslında. Bu kadar basit. Çer çöp oyun parklarının yaptığı tek şey çocuğun kendi oyununu kurmasına fırsat tanımak, ipleri azar azar çocuğun eline vermek, onu topluluğun parçası kılıp sosyal becerilerini geliştirmek. Çocuğun içsel olarak gelişmesini sağlamak. Belki bizim şehrimize de böyle bir oyun alanı kurulur. Bizim çocuklarımız da böyle parklarda eğlenir ve gelişir. Neden olmasın, hayat gibi Cin Ali de sürprizlerle dolu.

Devlet Dersinde Öldürülen Çocukların Şairi

Ece Ayhan ve Ankara

Sencer Başat

Şair, çevirmen, öykü, deneme, eleştiri, anı ve günlük yazarı Ece Ayhan'ın Temmuz ayında ölüm yıldönümü. Tehlikeli sulara dolaşan dizelerini, biraz korkuyla biraz merakla ve çokça saygıyla okurken, şiirin ulaştığı sınırları keşfetmek ne güzeldir.

Sürekli Yer Değiştiren Huysuz Şair

Datça'da dünyaya gelir ve tam adı Ece Ayhan Çağlar'dır. İlkokula 1938'de Çanakkale/Eceabat'ta başlar. Oyuncaklara düşkün bir çocuk değildir ve el yapımı oyuncakları sever. Futbol, sinema ve uçurtmalar tutkusudur çocukluğunun. Bisiklet sürmeyi ister ama beceremez. Üniversiteye kadar İstanbul'da okur. 1959'da Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden mezun olur. Sivas/Gürün'de kaymakam olarak göreve başlar. 1963'te Çorum/Alaca kaymakamlığı ve belediye başkanlığı yapar ve askerliği sonrasında 1965'te Denizli/Çardak kaymakamı olur. "Sarışın ve Kara" isimli roman, Ece Ayhan'ın kaymakamlık dönemini anlatır.

Bürokrasi ve memurluk, edebiyat çevrelerince bugün de "huysuz şair" olarak anılan Ece Ayhan'ın yaşamına ters gelir. İstanbul'da birçok işe girer ve çıkar; ansiklopedi yazarlığı, dergi müdürlüğü ve yayınevi redaktörlüğü yapar. Maddi zorluklardan dolayı oğlunun bakımını, kanserden ölen eşinin ebeveynine bırakır.

Beynindeki bir tümörden dolayı 1974 yılında başlayan tedavisi sonrasında ileri derecede işitme engeli ve sağ gözünde hasar meydana gelir. Sağlık sorunları 2002 yılında ölümüne kadar devam eder. Ekonomik sıkıntılarından dolayı Çanakkale Belediyesinin geçici işçi kadrosuna alınır ve böylece SSK hizmetlerinden faydalanır. Sigorta kapsamının dışında kalan tedavi giderlerini, arkadaşları ve eserlerinin telif hakları karşılar.

Ece Ayhan

Kaynak: bianet.org

Şiirin yanı sıra siyasî polemikleri sever. Can Yücel'i, Hasan Ali Yücel'in oğlu olarak eleştirir. Kasımpaşalı olduğu için Füzûzan'a sempati duyar. Dedesi Paşa olan Nâzım Hikmet'in şiirini beğenmez. Yaşar Kemal'i de İbrahim Tatlıses'e benzetir. Sezai Karakoç'un ona göre yeri başkadır.

Ailesiyle ilgili bilgileri anlatmaktan ve açıklamaktan kaçınmaz. *Yalınayak Şiirdir* şiirinde: "Emrazi Zühreviye Hastanesi'ne kapatıldı anamız / Adıyla çalışan ermiş Sirkeci kadınlarından" der.

Şiire Tarih, Felsefe ve Sosyoloji Boyutuyla Bakan Şair

Türk Dili dergisinin 1954 yılı Şubat sayısında ilk şiirini yayımlar. 1956'da *Pazar Postası*'nda şiirleri devamlı olarak çıkmaya başlar. *A, Seçilmiş Hikâyeler, Varlık, Yeditepe, Yeni Dergi, Yenilik, Kitap-lık, Öküz* gibi dergilerde yazar.

İkinci Yeni hareketinin belki de en çok tartışılan şairidir. Şiirlerini ve sözcüklerini anlamak için sözlükler oluşturulur. Dili sonuna kadar zorlarken, bilinen şiir yapılarından uzak durur. Edebiyat dünyasının acımasız eleştirileriyle mücadele ederken, özgün şiir yapısıyla kendisine özel bir okur kitlesi oluşturur.

Redaktörlük ve dergi yöneticiliği gibi işler de yapan şairin, toplu basımlarıyla birlikte 11 şiir kitabı, 3 öykü kitabı ve günlüğü bulunmaktadır. Türk şiirinin modernleşmesi sürecinde İkinci Yeni hareketinin önemli bir emekçisi ve destekçisi olarak biçimiyle ve estetiğiyle farklı bir dil ortaya çıkarır.

İmge ve dildeki tarzı ile 'sıkı şiir' ve 'sivil şiir' gibi kavramları edebiyata sunar. Edebiyat eleştirisi ön plandadır, okuru sürekli olarak diken üzerinde tutar, araştırmaya ve bilinçlenmeye yöneltir.

İktidar, erk ve otorite onun en çok irdelediği kavramlardır. *Mor Külhani (2)* şiirinde, "Şiirimiz erkek emzirir abiler" der.

Resmi tarihle hesaplaşırken, çoğunluğa ve sisteme karşı çıkarken, 'devlet' kavramından uzak durur. Az ve yanlış bilinen tarihi olaylara ve özel anekdotlara ilgi duyar.

İkinci Yeni şiirinin her zaman ve her anlamda muhalefette olduğunu savunur. Mitoloji ve alternatif tarihi masal dilini, şiirdeki isyankâr ve karşı söylemiyle pekiştirir. Bilgilerin kaynaklarını sorgular ve gizli anlamlarını bulmaya çalışır. Hem salonda ve entelektüel dünyadadır hem de argoyu bilir ve sokaktadır. *Meçhul Öğrenci Anıtı* şiirinde: "Buraya bakın, burada, bu kara mermerin altında / Bir teneffüs daha yaşasaydı, / Tabiatın tahtaya kalkacak bir çocuk gömülüdür / Devlet dersinde öldürülmüştür." diye yazar.

Kabul edilen algıyı bozmayı ve silkelemeyi sever. Bunun için kullandığı araçlardan biri de renklerdir. Çok boyutlu anlam katmanları ve farklı gerçeklik algısında da renkler vardır.

Şiirinin gerçek kaynağı ona göre: "döküntüler, dışta bırakılanlar, düşürülenler, hal ve gidişi sıfır olanlar, yasaklananlar"dır.

Ankara Yılları...

Üniversite yıllarını geçirdiği Ankara'dan genelde uzak durmasına rağmen Ankara onunla yakından ilgilenir. Başbakan Bülent Ecevit yurtdışındayken onun bazı tedavi masraflarını karşılar. Ankara'dan bakan seviyesinde uzanan eller, onun yaşamını kolaylaştırmaya çalışır.

Genç şairlerle arası iyidir. Akif Kurtuluş onunla Ankara'dan mektuplaşır. *Kardeşim Akif* kitabı, Ece Ayhan'ın o dönem genç bir şair olan Akif Kurtuluş'a 1982-1984 arasında yazdığı mektuplardan ve onunla yaptığı söyleşiden oluşur. Mektuplardan birinde, "Unutmak bile unutulur" der Ece Ayhan. Akif Kurtuluş ise, "Ne ben çırak olacak biriydim ne de Ayhan Ağabey usta olma heveslisi biriydi." der.

Akif Kurtuluş Solfasol Ekim 2021 sayısında Ece Ayhan'ı şöyle anlatıyordu:

KÜLTÜR SANAT

● *Aşk örgütlenmektir bir düşünün abiler*

İllüstrasyon: Funda Mengilli

Vesaire gibi... Kesinlikle bizim toplumumuza kırgın filan değilim. Bu karda, soğukta oturuyoruz, ben yer yatağında, annem divandaki yatakta.” diye anlatır.

Hem salonda ve entelektüel dünyadadır hem de argoyu bilir ve sokaktadır. Kabul edilen algıyı bozmayı ve silkelemeyi sever.

Mülkiyeliler Birliği'nin Misafirhanesi'nde kaldığı sıralarda, İlhan Berk ona dair bir kitap yazmak ister. O sıralarda Ankara'da yaşayan Özcan Yalım, 1982 yılı başlarında Berk'in isteği doğrultusunda konuşmaları üç kaset olarak kayıt altına alır. Fakat Yalım, Ece Ayhan'la politik bir çatışma yaşadığından bu kayıtları Berk'e göndermez. Yıllar sonra bu kasetler çözümlenir ve *Ece Ayhan Çağlar Anlatıyor* kitabı ortaya çıkar. Kitaptan, Ankara'da Mülkiye'de şiir geceleri yapıldığını ve Ece Ayhan'ın bu şiirleri pek beğenmediğini öğreniriz. Kendisinden

bir üst sınıfta okuyan Sezai Karakoç ile okul kantininde tanışır. Cemal Süreya ile dönem farkından dolayı tanışamaz. Bu yıllarda ilk kez Cebeci Sineması'nda film izler ve plak konserlerine katılır.

Bel Kanto ve Bel Kanto: İkinci Meşrutiyet şiirlerinde yer alan “Katır Cemile” onun ilginç karakterlerinden biridir ve Ankara'da yaşayan bir hayat kadınıdır. Bentderesi'nde çalışan Cemile sağlıklı, dayanıklı ve güzel olduğundan, katır gibi kadın derler. 1970'li yıllarda Ulucanlardaki evinde ölene kadar masraflarını genelevdeki kadınlar karşılar.

“*Aşk örgütlenmektir bir düşünün abiler*” diyen Ece Ayhan'ı saygıyla anıyorum.

“1981 yılı başlarıydı Ece Ayhan'la tanışmam. Yarın Dergisi'nde ‘Ay Gömülür’ şiirimi okumuş, Remzi Ağbi'ye (İnanç) sormuş beni. Öyle tanıştık. Her şey fazlasıyla o mektuplarda var aslında. Bir imge olarak Ece Ayhan ve Ankara, aradan yıllar geçmiş, nedense hep yağmurlu, kar kış kıyamet bir imge olarak canlanır bende. Yüksel Caddesi'nde uğultuyla sallanan ağaçlar, Zafer Çarşısı'na girince kapanan şemsiyeler, Mülkiyeliler Birliği'nde uzun edebiyat sohbetleri ve yoksulluk. Yoksuldu Ece Ayhan. 80'li yılların ikinci yarısından itibaren görüşmelerimiz kesildi. Bir nedeni yok. Selamlarımız gidip geldi.

Bir şekilde hep haberim oldu ama Ece Ayhan'dan. Son anına kadar.”

Hayatı boyunca edindiği bir mülk yoktur. Çoğunlukla kira evi bile olmaz. Ankara'da kaldığı yerler şöyle sıralanabilir: Ankara Mülkiye Yurdu, Hadimoğlu Apartmanı, Mülkiye'de öğrenciyken bir bodrum katı. Meta sitesinde kapıcı dairesi, arkadaş evleri.

Maddi sorunları ölene kadar onun peşini kovalar. Bir söyleşisinde: “*Ankara'ya iki yüz lirayla indim, artık satacak hiç bir şeyim de kalmadı, benim oğlan da kurban bayramı öncesi Ankara'da birdenbire yersiz yurtsuz ve parasız kalmış...*”

KAYNAKÇA

Ahmet Soysal: "A'dan Z'ye Ece Ayhan" (Kitaplık Dergisi Eki: 2003)

Oğuz Demiralp, (2004), “Yaklaşık Olarak Ece Ayhan Şiiri”, Mor Külhani / Ece Ayhan Şiiri, (Haz. Orhan Kahyaoğlu), İstanbul: Dharma Yay., 219-232.

Nedim Gürsel, (2004), “Yorulan Bir Şiirin Ayak Değiştirmesi”, Mor Külhani / Ece Ayhan Şiiri, (Haz. Orhan Kahyaoğlu), İstanbul: Dharma Yay., 177-181.

Erdoğan Kul: Ece Ayhan'ın Şiirleri Üzerine Bir Araştırma (Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 2007)

<https://dspace.ankara.edu.tr/xmlui/handle/20.500.12575/28483>

<http://www.radikal.com.tr/kultur/gule-gule-ece-ayhan-gule-gule-usta-638181/>

<https://m.bianet.org/bianet/print/138152-ece-ayhan-caglar-anlatiyor>

<http://bianet.org/biamag/yasam/144931-ankara-nin-mor-menekseleri>

<https://dergipark.org.tr/tr/pub/turkbilig/issue/54283/736354>

<https://dergipark.org.tr/tr/pub/tubar/issue/62728/822207>

<https://listelist.com/ece-ayhan-kimdir/>

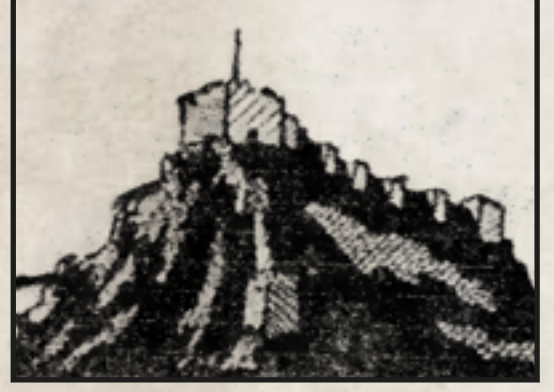
<https://kaosgl.org/gokkusagi-forumu-kose-yazisi/unutmak-bile-unutulur>

<https://birikimdergisi.com/haftalik/9951/ece-ayhan-duzyazisinda-avam-ve-havas>

<http://pasaj69.org/ece-ayhanin-evleri-semtleri-kentleri-1995-mayisina-kadar/>

GEÇMİŞİN İZİNDE

Ankara
Postası

YIL: 1 SAYI: 1

1-31 Temmuz 1932

Derleyen: M. Bülent Varlık
mbvarlik@gmail.com

Kültür-Sanat

Şeref'in Şerefli sergisi

Ankara Lisesi resim hocası Şeref, Fransa'dan döndükten sonra ilk defa kendi eserlerinden bir sergi açtı Halkevinde açılan bu sergiyi Ankara'daki gençlere ve inkılâp yorgunluğunu henüz duymamış olan vatandaşlara tavsiye ederim, mutlaka gidip görsünler. Şeref muhakkak ki fırçasına hükmeden bir ressamdır. Fakat Şeref, bu sahici yüksekliğinin çerçevesinde pineklemedi, çünkü değerli ressamımız durmanın gerilemek olduğunu bilenlerdendir. Bunun için çerçevesine kırdı ve ileriye bir geniş adım attı: Vatani ve vatandaş ifade etmeğe başladı. Sergisi işte bu ifadenin ilk sahifesidir. İnkılâbın kaynağı ve istikbal Türkiye'si'nin ebedi merkezi olan Ankara'dan işe başladı. Şeref'in sergisinde Ankara kemiyetçe azdır, fakat keyfiyetçe adamakıllı zengindir. Ankara; tarihî hâdiseleri gibi, renkleri, çizgileri, şekilleri ile de orijinaldir.

Bu genç ressem, Türk ressamı olabilmek için önce Ankara'ya dalmalı ve sonra sırasile Beylikköprü'yü, Toros'ları, Anteb'i, Maraş'ı, Muratdağları'nı, Meric'i falan gezmeli. Şeref bu plânla işe başladı; önce Ankara'ya daldı. Ve bize mesahası küçük fakat kıymeti büyük bir sergi verdi. Eğer, birkaç resim satabilirse, niyeti pilânın öbür kısımlarında dolaşmaktır. Bu hayırlı niyetinin hayırlı akibete varmasını dilerim. Şeref'in sergisinde Ankara'yı mevsimleri, renkleri, hususiyetleri, hatta sesleri ile görmek kabildir. Portreleri çok kuvvetlidir ve düz değildir. Ana noktaları ve öz renkleri kavrayıştaki kudreti, Avrupa'da boşuna yaşamadığını gösteren sahici vesikalardır. Meydan ve imkân bulacağı nisbette ilerliyeceği görülüyor... Aka Gündüz (Cumhuriyet, 2 Temmuz 1932)

AkaGündüz
Kitap evi ve kâatçılık
Sahipleri: Kemal, Bilâl, Adil
Anafartalar cad. No. 69-71 Ankara
Telefon. 3377, Telgraf, Ankara - Akba
Ankara'nın en büyük
kitaphanesidir.

Son Posta - 2 Temmuz 1932

Ankara'da "Sel"
Piyesi Oynandı

Ankara Halkevinde Sel isimli bir piyes temsil edilmiştir. Sel piyesini Münir Hayri Bey yazmıştır. Piyenin bütün motifleri köylerden ve köylü hayatından alınmıştır. Piyesi Ankara'nın yüksel tahsil görmüş hanımları ile aynı seviyede meraklı gençlerimiz temsil etmişlerdir. Musiki kısmının bestekârı da Ferit Hilmi Beydir. Ferit Hilmi Bey bestelerini halk şarkılarından iktibas etmek suretile eserle uygun bir ahenk vücade getirmiştir. Piyenin büyük bir takdire mazhar olduğu söyleniyor. (Cumhuriyet, 30 Temmuz 1932)

Ankarada
Satılık Bina

Birinci kat : Bodrum.
İkinci kat : Kiraathane.
Üçüncü kat : Lokanta.
4-5-ve 6 inci katlar oteldir.

Almak arzu edenler Ankarada
Kınacı Zedeler apartmanında
18 No. ya müracaatleri.

Son Posta - 5 Temmuz 1932

Hava Durumu

Ankara'da Sıcaklar Çorap
ve Ceketleri Attırdı

Ankara'da bugünlerde sıcaklar dehşetli artmıştır. Bir çok aileler yaz mevsimini geçirmek üzere muhtelif yerlere gitmektedirler. Her akşam yolcuların fazlalığına binaen İstanbul trenine de fazla vagon ilâve edilmektedir. Sıcığın şiddetinden bir çok hanımlar çorapsız, erkekler ceketsiz gezmektedirler. (Cumhuriyet, 16 Temmuz 1932)

Havalar

Ankara'da bu yaz, havalar çok iyi ve serin gidiyor. Geceleri bahçelerde barınmak bile güçleşti. Bu sene hükümet merkezinde daha çok ağaç ve yeşillik var. Gazi çiftliği, cumaları binlerce halk ile doluyor. Yeni yetiştirilen ağaçların koyu gölgelerinde Ankaralılar, çoluk ve çocuklarıyla nefes almak, dinlenmek imkânını buluyorlar. (Milliyet, 30 Temmuz 1932)

Çevre

Ankara Bahçeleri
En Çok Beğenilen Bahçeler Hangileri?

Bahçelerine emek vererek şehri güzelleştirmeye çalışanları takdir için vilâyet tarafından teşkil edilen hakem heyeti şehrin bütün bahçelerini geçmiş ve tetkikatı neticesinde bahçeleri muhtelif sınıflara taksim ederek raporunu vermiştir. Bu rapora göre heyet, hiç birisinin taksimat ve tertibatı ve hâttâ vüsati birbirine uymadığı için bahçeleri ayırdetmek ve her birisine haklı bir derece vermek imkânını görememiş ve bunun üzerine en mühim puvantajlarda birbirine yaklaşanları bir grup addetmiş ve ancak bu suretle aralarında derece tayini mümkün olabilmıştır.

Raporda Gazi orman çiftliği ile İsmet paşanın bahçesi büyük takdirlere lâyık görülmüştür. Zinet, orman, meyve, bağ ve sebzeleri aynı zamanda cemetmiş büyük bahçelerden Recep beyin bahçesi birinci, maliye vekili Abdülhalik beyin bahçesi ikinci ve Ali Nazmi beyin bahçesi üçüncü dereceyi ibraz eylemişlerdir.

AGORA

Spor

Muhafızgücü Bisikletçileri Ankara'da

Muhafızgücü bisikletçileri şark vilâyetlerinde 48 gün devam eden 2800 kilometrelik bir seyahatten bugün şehrimize avdet etmişlerdir. Muhafızgücü bisikletçilerinin bu son seyahatleri şimdiye kadar yapmış oldukları seyahatlerin en büyüğüdür. Bisikletçiler bu sabah son merhaleleri olan Balâ'dan hareket etmişler, öğleye doğru Gölbaşı'na gelmişlerdir. Burada muhafız alayı kumandan muavini Hüsnü ve muhafız alayı zabıtları tarafından istikbal edilen bisikletçiler bir müddet istirahatten sonra saat 18'de Yenişehir'e gelmişler; Emniyet meydanında idman cemiyetleri ittfaki Ankara mıntakası ve spor cemiyetleri mümessilleri ve mızıkacı tarafından karşılanmışlardır. ... Bundan sonra suvariler zabıtanın müteşekkil bir kafile ortasında bisikletçiler Banka caddesi ve Belediye önü yolile zafer abidesi önüne gelmiş ve meclisin önünden geçerek Güç'e gitmişlerdir. Güzergâhtaki halk sporcuları hararetle alkışlamıştır. (Cumhuriyet, 20 Temmuz 1932)

Çankaya, Ankara Lig İkinciliğini Kazandı

1931-1932 Ankara lig maçları 15 gün evvel bitmişti. Neticede Ankara şampiyonluğunu 18 puanla Gençlerbirliği kazanmış, ikincilik ise onar puanla Altınordu ve Çankaya arasında kalmıştı. Derece tayini için bu Cuma Çankaya ve Altınordu arasında yapılan maçta Çankaya 5-1 galip gelerek Ankara ikinciliğini kazanmıştır. (Milliyet, Akşam, 23 Temmuz 1932)

Orta bahçelerden Maraş mebusu Mithat beyin bahçesi birinci, İş bankası umum müdürü Celâl beyin bahçesi ikinci, Edirne mebusu Şakir beyin bahçesi üçüncü dereceyi ibraz eylemiştir. Zinete bilhassa ehemmiyet veren küçük bahçelerden Yenişehir köşkları arasında ilk zinet bahçesini tesis ile civarına iyi bir numune teşkil ve nadide çiçek nevelerini ve muhtelif tezyin usullerini cemetmekte büyük bir muvaffakiyet gösteren ve herkesi teşvikte önyak olan İzmir meb'usu Osmanzade Hamdi beyin bahçesi de ikinciliği ihraz etmiştir. Zinete ehemmiyet vermekle beraber diğer şubeleri de kısmen bulunduran küçük bahçelerden dahiliye vekili Şükrü Kaya, ziraat vekili Muhlis, milli mudafaa vekili Zekâi, Afyon meb'usu Rafet, Aksaray meb'usu Yaşar, Konya meb'usu Naim Hazım, Başvekâlet müsteşarı Kemal ve mühendis Cemal beylerin bahçeleri takdire şayan görülmüştür. Başvekâlet dosya memuru Faik beyin çiçek yetiştirme hususunda merak ve gayreti dolayısıyla nakdi mükâfatla taltifi muvafık görülmüştür. (Akşam, 18 Temmuz 1932)

Ekonomi

Sebzeler Pahalı

Ankara'da bir türlü anlaşılmayan bir şey... İstanbul'da sebze ve meyve o kadar ucuz olduğu şu günlerde buradaki fiyat İstanbul fiyatının birkaç misli. Meselâ: İstanbul'da yedi sekiz kuruşa alınan kavun ve karpuzlar, burada kırk kuruştan aşağı değil. Sebebi sorulunca nakliyeden, yolda çürümelerinden ve saireden bahsediyorlar. Bu iddiaların da bir dereceye kadar yeri vardır. Fakat fiyatlar arasında bu kadar fark olmamak lâzımdır. (Milliyet, 30 Temmuz 1932)

Tiftiklerimiz**Ankara Tiftik Cemiyetinin Hayırlı Teşebbüsleri**

Ankara tiftik cemiyeti, tiftiklerimizin dahilinde sarfi ve ticaretin inkişafı için alâkadar makamlara birer rapor vermiştir. Rapor şu suretle hülâsa edilebilir: Tiftiklerimizin dahilinde sarfedilmesi için, yerli fabrikalarımızın dokudukları kumaşlara muayyen bir nisbette tiftik karıştırılmalıdır. Bunu bir iki aydan beri Feshane fabrikası yapmaktadır. Diğer fabrikalar da tecrübelerine devam etmektedirler. Tiftik cemiyeti, Ankara tiftik sanayiinin yeniden tesisi çarelerini aramaktadır. Vaktile Ankara tiftik sanayi şehriydi. Yakın zamana kadar, Ankara sofları piyasalarda satılırdı. Buna dair yapılan tarihî tetkikata bakılırsa, Ankara sofları İzmir limanı vasıtasıyla Felemenge ve Fransa'ya dahi ihraç edilirmiş. Ankara tezgâhlarında yapılan soflar dayanıklı ve parlak olması yüzünden, Avrupa piyasalarında bile şöhret kazanmıştı. Ankara tiftik sanayiinin bu şöhreti tanzimar bidayetine kadar devam etmiştir. İngiltere'de büyük sanayi teessüsü üzerine, Ankara'da istihsal edilen tiftikler, mamul olarak değil, ham olarak ihraca başlanmıştır. Bu suretle Ankara tiftik tezgâhları, İngiliz fabrikalarının rekabeti karşısında yavaş yavaş kapanmağa başlamıştır. Yakın senelere kadar Ankara'da birkaç tezgâh kalmıştı. Bunlar da şimdi kapanmıştır. Ankara tiftik cemiyeti, Ankara sofiyatının ihyası için üç tezgâh açılmasına muvaffak olmuştur. Bu tezgâhların büyümesi ve bir fabrika haline gelebilmesi için, bazı tesisata ihtiyaç vardır. Cemiyet, bir boyahane fırın, yıkama havuzu yaptırmak için, Bentderesine 1600 metro murabbaında devlete ait bir arsaya, cemiyet namına almıştır, buna ait kararlar, heyeti vekileden çıkmıştır. Bu arsanın bedeli on senede ödenecektir. (Akşam, 22 Temmuz 1932)

Bayram Kutlaması

10-23 Temmuz

Bugün 10-23 temmuz bayramı; yani istiklâl ve inkılâp uğrunda yapılan hareketlerin ilk merhalesi günüdür. Meşrutiyet idaresi, ikinci defa olarak bu 'gün' ilân edilmiştir. Bir inkılâp mebdei olmak dolayısıyla tes'it ettiğimiz 10-23 Temmuz bayramı şerefine bugün daireler tatil bulunacak ve bayraklarla donatılacaktır. Gece tenvirat yapılacaktır. (Vakit, 23 Temmuz 1932)

10-23 Temmuz

Bugün 10 - 23 Temmuz bayramı; yani istiklâl ve inkılâp uğrunda yapılan hareketlerin ilk merhalesi günüdür. Meşrutiyet idaresi, ikinci defa olarak bu "gün", ilân edilmiştir. Bir inkılâp mebdei olmak dolayısıyla tes'it ettiğimiz 10 - 23 Temmuz bayramı şerefine bugün daireler tatil bulunacak ve bayraklarla donatılacaktır. Gece tenvirat yapılacaktır.

Vakit - 23 Temmuz 1932

23 Temmuz bayramı...**büyük tezahüratla tes'it edildi.**

Marmara bahçesinde ve diğer yerlerde Hilâiahmerin Sivas ve Kastamonu'dan getirdiği gençler tarafından millî oyunlar oynandı, müsamereler verildi ... Gece Halkevinde Münir Hayri Beyin ikinci opereti temsil edilecektir. Bu temsil radyo ile de verilecektir. İsmet Paşa da temsilde hazır bulunacaktır. Bu akşam Karpiç'te ayrıca bir müsamereler verilecektir. (Cumhuriyet, 24 Temmuz 1932)

Talebelere ve ailelere ilân
Ecnebi lisanları tedrisatında mütehasıs olan:
BERLITZ MEKTEBİ
 Bütün yaz açık olup, müptedi ve müterekki için yeni kurslar yücuda getirmek suretile tatillerden istifade eder. İşbu kurslar atıdaki lisanlarda şimdiden başla - mıştır: Türkçe, Fransızca, İngilizce, Almanca, İtalyanca, İspanyolca.
1 hazirandan 15 ağustoska kadar YAZ TARİFESİ
 373 Beyoğlu: İstiklâl caddesi Ankara-Hacıbayram caddesi

Cumhuriyet - 6 Temmuz 1932

AGORA

Ulaşım

Ankara'da Otobüs

Belediye Rusya'dan 50 Otobüs Satın Alacak

Ankara Belediyesi şehir nakliyatı için lâzım gelen otobüsleri Rusya'dan almak tasavvurundadır. Alınacak otobüsler elli kadardır. Bu miktar şehrin her semtine muayyen zamanlarda otobüs işletmeğe ve işi tanzime kafi gelecektir. Anadolu otobüs şirketinin garajı da satın alınacak ve burada bir tamir atelyesi vücade getirilecektir.

(Akşam, 26 Temmuz 1932)

Tren-Otobüs Rakabeti

Otobüsler burada da trenlerle rakabete başlamışlardır. Ankara'dan Bursa'ya 15 saatte ve beş liraya, Ankara'dan Yalova'ya 17 saatte altı liraya, Ankara'dan Eskişehir'e 5 saatte üç buçuk liraya müşteri taşımaktadırlar.

(Akşam, 26 Temmuz 1932)

Eğitim

Galatasarayın Ankara'da Eşi

Gazi Enstitüsünde Tam Devreli Bir Lise Teşkil Ediliyor

... Ankara'daki Gazi enstitüsünde, bu seneden itibaren ilk muallim mektebi kısmı lağvedilmiştir. Talebe diğer muallim mekteplerine yerleştirileceklerdir. Lağvedilen muallim mektebi kısmı yerine tam devreli bir lise tesis edilmiştir. Lisede önümüzdeki eylülünden itibaren tedrisata başlanacaktır. Bu lisede ecnebi lisan tedrisatına çok ehemmiyet verilecek, hocaların ekserisi ecnebi olacaktır. Lise Galatasaray ayarında kuvvetli bir orta tedrisat müessesesi olacaktır. Mektebe yalnız leyli talebe kabul edilecek ve pansiyon ücreti olarak her talebeden 300 lira alınacaktır.

(Milliyet, 14 Temmuz 1932)

Gazi Terbiye Enstitüsünden:

Ankara Gazi Terbiye Enstitüsü binasında yalnız leyli ve tam tam teşkilâtli bir lise açılacaktır. Pansiyon ücreti senede 300 liradır. Lisan muallimleri ecnebi olacaktır. Çocuklarını kaydettirmek isteyenlerin ağustos iptidasına kadar isimlerini namzet defterine yazdırmaları ilân olunur.

(Akşam, 17 Temmuz 1932)

Ankara'da Açılacak Yeni Lise Münasebetile

Ankara'da ikinci bir lise açılması kararlaştırılmıştır. Bu lise Gazi Muallim mektebinin mükemmel binasında açılacak ve tedrisatında bir ecnebi lisanını da pek iyi öğretmek hususunda Galatasaray lisenin bir ikincisini teşkil edecektir. Nazarımızda Muallim mektebinin ehemmiyeti bir liseden asla aşağı olmamakla beraber yeni lisenin devlet merkezinde pek büyük bir ihtiyaca cevap vereceğini de pek iyi takdir ediyoruz. Ankara'da oturmağa mecbur ailelerin mühim bir kısmı çocuklarına verilecek talim ve terbiyeden dolayı ikiye bölünerek her ailenin yarısı orada, yarısı İstanbul'da ikamet etmek gibi fazla masraflı bir külfet ihtiyar edip duruyorlardı. Tahsil esaslı kısmı ilk, orta ve tâli derecelerindeki tahsil olduğu cihetle devlet merkezinde oturacak ailelerin bu kısım tahsil için tatmin edilmiş olmaları mühim bir ihtiyacın hakikî cevabını teşkil edecektir. ... Tâli tahsilini Fransız lisanile yapan, fakat ani zamanda kendi lisanını da mükemmelen öğrenen Türk çocuğu milliyetinden ve millî terbiyesinden kaybader mi? Bizce hayır veasla. Evvelâ tedrisin yanında terbiye mahsus surette mütalea olunacak müstakil ve çok mühim bir mevzudur. Ondan başka en iyi tahsil, terbiyeyi, en iyi ikmal edecek esastır. Türkiye'de daha bir müddet için aynı zamanda bir ecnebi lisanını da öğrenen, fakat onu mükemmelen öğrenen bir talebenin tahsili ve hatta terbiyesi elbet hiçbir yabancı dil bilmeden okuyan diğer bir çocuğun tahsil ve terbiyesinden daha mükemmel sayılacaktır...

(Yunus Nadi, Cumhuriyet, 20 Temmuz 1932)

Ankara - İstanbul Yolunda
Bir Tren Faciası Oldu

Vagonlar Devrildi, Ağır Yaralılar Var

Ankara istasyonundan çıkan bir İstanbul treni

Eskişehir, 9 (Haber) — Dün Polatlı ve Beyliköprü istasyonları arasında müthiş bir tren faciası olmuştu. Buraya gelen bir taburkardan bulunan çok korkunç olduğu anlaşıyor. Yirmi kadar yolcu bu facia neticesinde ağır veya hafif surette yaralanmışlardır. Tahkikat yapıyorlar.

Eskişehir, 9 (Haber) — Dün Ankara'dan İstanbul'a hareket eden müthiş tren, Beyliköprü ile Polatlı istasyonları arasında ve Beyliköprüne 150 metre mesafede tam süratle ilerlerken birdenbire yoldan çıkmış ve bir müddet o şekilde sürüklenmiştir. Hâlisen bir hafta ile burada kalmıştır.

Ankara, 9 (Haber) — Dün öğle saatleri gelirken İstanbul'dan gelen müthiş katarın yarı yolda da kazaya uğradığına dair buraya bir haber geldi.

Bu habere mahiyetinde göre kaza çok müthiş ve feci olmuştur. (Devamı 3. sayfa tarafında)

Müthiş
Bir kaza

Ankara treni Polatlı'dan yoldan çıktı
19 yaralı var

Ankara, 8 (Valisi) — Bugün Polatlı ile Beyliköprü istasyonları arasında müthiş bir tren kazası olmuştu.

Saat 12,5 ta Ankara'dan çıkan tren Beyliköprü istasyonuna 200 metre mesafede olan istasyon istasyonuna doğru ilerlerken yoldan çıkmıştır. Önde bulunan yolcu vagonları devrilmiş, arkasında bulunan yük vagonları da yoldan çıkmışlardır. Bu feci kaza haber alındığı gibi kaza mahalline Ankara'dan bir imdat treni gönderilmiş ve bir müddet sonra da başta Nafia vekili Hâmi Bey olmak üzere bir heyet de buraya bir trenle kaza mahalline gitmiştir. İlk gelen malumatına göre 19 yaralı vardır. Fakat vakıf hakkında kefil malumat henüz gelmemiştir. Yal kapalıdır.

Son Posta ve Vakıf - 9 Temmuz 1932

Büyük Tayyare Piyangosu

12. nci Tertip Altıncı keşide

11 Temmuz 1932

Büyük ikramiye 200,000 liradır

Ayrıca 50,000; 30,000; 20,000;

10,000 liralık ikramiyeler ve

100,000 liralık bir mükâfat

Milliyet - 9 Temmuz 1932

Ankara Tarih kongresi

Müncinin büyük eserlerinden
biri de budur

Türko benliğini bir ilim lisanile anlatan bu hitabolar aynı zamanda tarihin muzlim ve mühmel kalmış olan küse'lerini de tenvir etmektedir

Hâmi Nîmetullah, Köprülü zâde Fuat ... Şemseddin B.

Ankara, 6 (A. A.) — Tarih müderrisleri ve muallimleri içtimai bugün mesalesine devam etmiş ve öğleden evvel Türk tarihi tetkik cemiyeti başkanından müderris Şemseddin Bey (Lalâm medeniyetinde Türklerin mevkii), Köprülü zâde Fuat Bey, (Türk edebiyatına umumî bir bakış) namı altında birer konferans vermişlerdir. Bunu müteakip İstanbul Darülfünunu müderrislerinden İzmirli İsmail

Hakkı Bey, (Ana yurdu Türk vatanının yüksek simaları) namı altında Şemseddin Beyin konferansını geçi maksadıyla bir konferans vermiştir. Reisi cumhur hazretleri kongreyi tezrif buyurmuşlar ve nihayetine kadar dinlemişlerdir. Şemseddin Bey bugünkü konferansında, Türk zekâ ve irfanının İslâm medeniyetinde ne derece âmil olduğunu izah etmiştir. (Lâfien sayfaya geçiniz)

Vakıf - 7 Temmuz 1932

ADNAN GERGER İLE SÖYLEŞİ

Ankara'da Gazeteci Olmak - I

Hazırlayan: Aytül Tamer Torun

II. Abdülhamid'in yasaklar, sansür ve sürgünün yoğun yaşandığı baskı rejiminin sona ermesinin ardından, 1908'den bugüne 24 Temmuz Basın Bayramı veya günümüz koşulları ekseninde yeni adı Basın Özgürlüğü Mücadele Günü¹ olarak kutlana gelir. *Solfasol* Temmuz sayısı için Ankara'da uzun yıllar gazetecilik yapmış Adnan Gerger ile Ankara'da gazeteciliği, özellikle 1980 sonrası dönemi konuştuk.

Adnan Gerger hakkında kısa bilgi vermek zor olsa da yine de tanıtmaya çalışayım: 5 Mart 1958'de Diyarbakır'ın Hani ilçesinde dünyaya gelir. Eğitimci bir aileden gelen Adnan Gerger babasının teşviki ile edebiyata yönelir. İlk şiirleri Suruç'ta "Meşale" adlı yerel dergide yayımlanır. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Yeni Türk Edebiyatı ve Fransız Filolojisi bölümünde okurken *Hürriyet*'in 8. Gün Eki'nde Nezh Demirkent'in "Nasıl Gazeteci Olunur" başlıklı yazısı dönüm noktası olur. Gerger'in yazıya yönelik iyi niyetli ve cesurca eleştirisini okuyan Demirkent, kendisini İstanbul'a görüşmeye çağırır. Görüşmeden iki gün sonra Gerger, Ankara *Hürriyet*'te gazeteciliğe başlar. 1980 yılından itibaren *Hürriyet*, *Milliyet*, *Sabah*, HBB, STAR TV, ATV ve NTV'de gazetecilik mesleğini sürdürür. 2008 yılında Metin Göktepe Gazetecilik Ödülünü alan Adnan Gerger, Uluslararası Gazeteci Federasyonu (FIJ), Türkiye Gazeteciler Cemiyeti, Uluslararası Yazarlar Derneği (PEN), Parlamento Muhabirleri Derneği, Edebiyatçılar Derneği, Foto Muhabirleri Derneği üyesi ve Çağdaş Gazeteciler Derneği Yönetim Kurulu üyesidir. Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesinde öğretim görevlisi olarak yedi yıl ders veren Gerger, Uğur Mumcu Araştırmacı Gazetecilik Vakfı ile Nazım Hikmet Kültür Merkezi'nde "Edebiyat" ve "Gazetecilik" üzerine atölye çalışmalarında eğitmenlik yapar. 1990 yılında *Fırar Öyküleri* adlı öykü kitabıyla yazarlığa ilk adımını atan Gerger, ilk romanı *Faili Meçhul Öfke* ile 2010 yılında Yunus Nadi Ödülü'nü kazanır. *Fırar Öyküleri* (1990), *Yürürlükteki Yalanlar* (2004), *12 Eylül Sürgünleri* (Belgesel- Öykü, 2004), *Ankara Öyküleri* (2015), *Dağların Ardı Kimin Yurdu* (1991), *Seni Anlatabilmek Eskişehir* (1991), *Uğur Mumcu'yu Kim Öldürdü?* (2011), *Çürüyen Ü* (2001), *Faili Meçhul Öfke* (2010), *Bir Adı Cehennem* (2012), *Yüzsüz Hayat* (2014), *Ses ve Sus* (2018), *Tavhane Çocukları* (2022) yayımlanmış eserleridir.

Aytül Tamer Torun: Öncelikle çok teşekkür ederim Hocam, en merak ettiğim konu, Ankara basınıyla ilgili anlatılan Rüzgârlı Sokak efsanesi ile başlamak istiyorum. Siz de 1980'de Rüzgârlı'da gazeteciliğe başlamışsınız; siz adım attığınızda Rüzgârlı Sokak nasıldı anlatabilir misiniz?

Adnan Gerger: Rüzgârlı Ankara'daki basın merkezi, İstanbul'daki Cağaloğlu gibi bir yerdi, işte *Hürriyet*, *Günaydın*, *Barış Gazetesi* birçok gazetenin bir yerde toplandığı. Hatta matbaalarımız da oradaydı ve bu Rüzgârlı'da akşam saatlerinde falan çıkışlarda gazeteciler orada belli yerlerde toplanırdık. Ben de *Hürriyet*'te başladım Rüzgârlı'da, yanımızda *Günaydın* vardı, bütün gazeteler vardı orada. Esprisi şuydu oranın bir entelektüel ortam da vardı yani bir yandan o Ulus'un tavrı, Ulus semtinin o insanları, o esnafı; bir yandan da entelektüel insanların ki entelektüel diyorum bunu bilerek söylüyorum çünkü o dönemde gazetecilerin gerçekten de entelektüel boyutta bir yapıları vardı. Rüzgârlı'nın böyle bir atmosferi gerçekten bir havası vardı. Rüzgârlı'da her kim gazetecilik yapıyorsa ilerisi için de umut veren kişilerdi. Bütün piyasayı da ki sonradan bugünkü gazeteciliğin temelleri -yani şu andaki gazetecilikten bahsetmiyorum- Türkiye'deki aslında medyanın oluşumu bence Ankara'da Rüzgârlı'da atılmıştı. Çok böyle nostaljik şeylerden bahsediyorum: mesela toprak bir evde *Barış Gazetesi*'ni çıkarıyorlardı; merkezi, büyük bir han gibi bir yerdi, orada matbaalar kurşun harflerle dizilirdi o kadar hoşuma giderdi ki. Tabii *Hürriyet*'in biraz daha modern bir matbaası vardı; biz hep sabah giderdik ama gece herkesle 2'de çıkardık. Çünkü o gazete çıkana kadar beklerdik. Ben özellikle o yerel gazetelere giderdim, onların o kokusu bambaşka bir şeydi. Eskiden, çok ilginç bir şey, yerel gazetelerin değerinin yani gücünün o ana akım medyadan çok daha üstün olduğunu söyleyebilirim. Onlar çok daha dev adamlar dev isimlerle çalışırdı, gider onlardan bir şeyler öğrenmeye çalışırdık. Benim kökenim Dil Tarih'di, ben gazeteciliği gazetecilik yaparak öğrendim aslında yani tam usta çırak ilişkisiydi. Çok fırça yedim yani anlatamam ama gazeteciliğin ne olduğunu bizzat hayatın içerisinde gazetecilik yaparak öğrendim ve aslında Rüzgârlı'yı şöyle tanımlayabiliriz; Rüzgârlı kapısında akademi levhası olmayan bir fakülte, gazetecilik okuluymdu.

Medyanın dönüşümü Ankara'da nasıl yaşandı, Rüzgârlı'dan sonra nereye geçtiniz?

Cinnah Caddesi'ne, yani orada artık Cinnah Caddesi'ne geçiş artık çözülmenin de başlangıcıydı. Bir de bir ara Konur Sokak'ta dergiler vardı *Nokta* falan birçok dergi oradaydı. Rüzgârlı'dan çıkış artık medyanın çözülmesini de beraberinde getirdi. Bu çok ilginç bir şey, Rüzgârlı sanki herkese medyanın o etiksel tavrını ve kuramsal yapısına da aynı zamanda sıkı sıkıya bağlı olması gerektiğini hissettirirdi. Mesela Rüzgârlı'ya girdiğiniz zaman kardeşim sen gazeteciysen, gazeteciliğini yapacaksın gibi bir dayatması oluyordu; gazete istediği gibi yönetilsin orada gazeteciler özgürce haber yazabiliyordu, ama Rüzgârlı'dan çıkış dediğim gibi aslında medyanın bozulmasının yani şu anda yaşadığımız medyayı yaratan sürecin başlangıcıydı.

Rüzgârlı kapısında akademi levhası olmayan bir fakülte, gazetecilik okuluymdu.

Peki hocam Cinnah'a geçtiğinizde mekan değişti, kimlik değişti, şehir değişti. Peki bu Ankara gazetecilerinde mesela bireysel ya da birlik olma hali ekseninde gözlemlediğiniz tavrı olarak bir değişiklik yarattı mı?

Dediğim gibi o Rüzgârlı'nın hani verdiği o bir güç falan tabii Cinnah'a gidince birazcık o gücü yitirdiğimizi hissettik. Mesela *Hürriyet*'teydim ben o dönemde bizler kendi aramızda korkunç sıkı bağları olan arkadaşlardık. Yani birimiz hepimiz için hepimiz birimiz için hareket ederdik ki bu tavrı bize yöneten insanlara karşı da gösteriyorduk. Şimdiki gibi herkesin kendi ayrı dünyası yoktu. Ama aslında bizim Cinnah'a çıkmamız değil bizi yönetenlerin değişmesi bizi bozmaya başladı. Bizi yalnızlaştırmaya çalıştılar daha sonra haberlere müdahale etmeye çalıştılar. O kadar çok bunu hissettik ki hatta kızıp kaç kere istifa edip başka yerlere geçtik. Fakat orada biz şeyin farkına varmadık sadece çalıştığımız yer değil medyanın kendi çerçevesinin de bozulduğunun farkına sonradan vardık.

¹ Bkz: <https://www.basinkonseji.org.tr/24-temmuz-artik-basin-bayrami-degil-basin-ozgurlugu-mucadele-gunu-oldu/>

AGORA

1980 yılında 12 Eylül öncesinde mi sonrasında mı başladınız gazeteciliğe hocam? O günleri anlatır mısınız?

12 Eylül öncesinde hemen 79'un son dönemlerinde başladım. Ve ben o süreci yaşadım yani 12 Eylül olduğunda bir gazetede neler olduğunu... Gerçekten gazeteciler 12 Eylül'ün o baskıcı politikasına karşı ellerinden gelen tüm güçleriyle direndiler. Asıl bence medyanın bozulmasına 12 Eylül zemin oluşturdu. ANAP'ın iktidara gelmesiyle Özal'ın "2-3 gazete kalacak" demesindeki amacın medyayı holdingleştirme yani iktidara bağlı bir hale getirme çabasının olduğunu çok net bir şekilde hissetmeye başladık. İşte teşvik kredileri ondan sonra ticari ilişkiler vb. Eskiden gazete patronları gazeteciymiş mesela Erol Simavi'de bir gazeteciymiş; öyle bir gelenek vardı ama Özal'ın gelmesi ile birlikte holding gazeteciliğine dönüşüm oldu ve bu kendi anlayışlarına göre çok önemliydi. Çünkü gazeteci ve gazeteler ne kadar çok iktidara ekonomik anlamda bağımlı olurlarsa, iş adamları olduğu için, o kadar çok onları yönlendirmek ve müdahale etmek kolay hale gelebilirdi. Zaten Erol Simavi'den sonra Aydın Doğan aldı, sonra Cem Uzan girdi devreye televizyonlarda yani çok değil 5-6 yılda böyle bir yapı oluşturuldu.

1980 Darbesi sonrası yaşanan tüm baskılar, şiddet ve dönüşümler sürecinde Ankara'da gazeteciler nasıl bir durumdaydı hem ruh hali olarak hem genel olarak sürecin içinde gazetecilik mesleğini yapmaya devam ettirme açısından?

Çok ilginç bir şey söyleyeyim o dönemde çalışan gazeteciler yani bizler etik olarak gazeteciliğin bütün normlarını, gazeteciliği gazetecilik yapan bütün o kuralları yerine getirmeye çalışırdık. Sorgulama mesleğidir ve itiraz etme mesleğidir aslında gazetecilik. Çatışarak haber yapardık, bazen işte 12 Eylül'ün o dönemlerinde gazetelere müdahale olunurdu, haberler çıkarttırılırdı. Müthiş bir denetim vardı ama buna rağmen o muhalif kişiliği yani gazeteciliği sonuna kadar yerine getirmeye çalışıyorduk ve yapabiliyorduk. Gazeteci arkadaşlar asla morallerini bozmadılar çünkü durmadan gazeteciler de yargılanırdı ama orada bir mesleki dayanışma vardı. Habercilik yaparsanız nasıl yaparsınız yapın o kutsal bir şey yaptığınız, bir görevi yerine getirdiğinizin farkındaydınız ve hiç kimse korkmazdı. Ben onlardan öğrendim gazeteciliğin ne kadar cesur bir meslek olduğunu, kimseye boyun eğmezlerdi Bakanlar, 12 Eylül'den Generaller ararlardı o haberi çıkartın diye ama asla geri adım atılmazdı. Böyle bir refleks, düşünce yapısı vardı ve o dönemde gazeteciler bir misyon üstlenmişlerdi. O kadar sansüre rağmen, o kadar denetime rağmen o dönemde gazeteciler sadece haber yapmak için işte gazeteci oldukları için gazetecilik yaparlardı.

Siyasi ve ekonomik dönüşüm döneminden sonra genel yayın yönetmenleri atanmaya başlandı, iktidarla ilişkili, teşvik kredileri verilmeye başlandı, bunlar hep bilinçli olarak medyayı çürütmeye, medyanın içini boşaltmaya yönelik hareketlerdi. Ve tabii o paranın gücü ile gazete sahipleri değişince, gazeteler holdingleştikçe artık gazeteler de gazetecilikten uzaklaşmaya yeni bir medya yaratılmaya başladı...

Çok ilginç bir şey söyleyeyim o dönemde çalışan gazeteciler yani bizler etik olarak gazeteciliğin bütün normlarını, gazeteciliği gazetecilik yapan bütün o kuralları yerine getirmeye çalışırdık.

O dönem Ankara'da gazeteci olarak gündelik yaşam nasıldı? Ekonomik açıdan koşullarınız, mesela maaşınız yeterli miydi? Sosyal güvenlik haklarınız tam veriliyor muydu mesela?

O dönemde sosyal haklar, özlük hakları ile birlikte çok geniş özgürlüklere sahiptik. Sendikalaşma bütün gazetelerde vardı. Ekonomik olanaklar iyiydi; mesela ben çaylaştım, cüzi bir miktar da olsa bana maaş ödeniyordu ama iyi haber yakaladığımda yani ödül paraları veriyorlardı veya fazla mesai alabiliyordum; bayram gazeteleri vardı onlar da bize ek ödemeler getirirdi. Yani rahatlıkla gazetecilikte geçinme olanakları vardı. Tabii İstanbul pahalı bir kentti, İstanbul'daki gazetecilerden daha düşük maaşlar alıyorduk fakat Ankara'da bize yetiyordu. Sosyal ilişkilerimiz çok kuvvetliydi, mesela insanlar bir yerlere gidip oturabiliyordu, konuşabiliyorduk. Hem sosyal dayanışma adına hem de sohbet dostluk adına....

Ankara'da farklı gazetelerden, görüşlerden gazetecilerle eğlenmek, paylaşmak veya ortak bir çözüm üretmek için bir araya gelir miydiniz?

Elbette mesela gezilerde *Tercüman* ya da *Cumhuriyet* vs. böyle bir ayırım yoktu bizde. Bir araya geldik mi kahvede oturup tavla oynardık, bir yerde oturup yemek yerdik, beraber bir şeyler içerdik. Her gazete kendi görüşünü savunurdu ama habercilik bunu dayatmazdı bize. Şimdi ben yeni dönem gazeteciliği de yakaladım öyle sorular soruyor ki sanki bir partinin yayın organının temsilcisi gibi sorular soruyorlar; habercilikle, haberle ilgisi yok. Bizde öyle bir şey yoktu hatta biz böyle bir dışarıdan bize bazen saldırı geldiğinde ve yahut da herhangi bir

şey olduğunda hastalık zamanında hatta yargılanma falan olduğunda herkes orada olurdu dayanışmada olurdu. Ama dediğim gibi herkesin belirli bir politik görüşü var ama bunu inanın haberlere yansıtırmazdık ama yazarlardan bahsetmiyorum, muhabirlerden bahsediyorum. Tabii özel bir haber oldu mu birbirimizi de atlatırdık. Hem de nasıl böyle canavar gibi birbirimizle kavga ederdik, ayakta uyuturduk birbirimizi özel haberler için ama müthiş tatlı bir rekabet ve arkadaşlık ilişkisi çok ilginçti.

Siz ben ustalarımından öğrendim, okul gibiydi Rüzgârlı demiştiniz. 1980'lerden 2000'lere genç ve tecrübeli gazeteci ilişkisi nasıldı? İletişim fakültelerinin artması o ilişkileri değiştirdi mi Ankara'da?

Aslında 80'li 90'lı yıllarda nasılsa 2000'lerde de o yeni gelenlere çok sıcak bakılmazdı çünkü yeni gelen bir öncekinin yerine aday olan gazetecilerdi. Ben çok istekliydim bu konuda sabah 8'de gelirdim akşam 2'de yazı işlerine giderdim bir şeyler öğreneyim diye. Ama özellikle 90'larda siyasetçiler şunu da alın bunu da alın demeye başladılar, işte şunu gönderiyoruz bu staj yapsın. Çoğu da meşhur olmak için gelirlerdi, ünlü yazar, ünlü gazeteci olmak için gelirlerdi, çok ilginçti gazetecilik artık havalı bir meslek olmaya dönüşmüştü ama yeni gelen stajyer arkadaşlara kimse kolay kolay yüz vermezdi. Ben yeni gelen arkadaşların tavırlarına bakarak, gerçekten hani okuldan gelmiş emeğiyle işte orada bir şeyler yapmaya çalışıyorsa, o arkadaşlara elimden gelen yardımı yapardım. Zaten medyada aslında birazcık da böyle bir abilik görevi, aslında eskiden çok daha yoğun olan abi gazeteci rolü çok vardı ama 90'lı yıllarda o kırıldı. Sonrasında iyice kırıldı çünkü artık siyasetçiler bizzat genel yayın yönetmenlerine Ankara temsilcilerinin belirlenmesi konusunda baskı yapmaya çalıştılar, hatta muhabirlerin bile...

Gazetecilik ekseninde karşılaştırma yapmanızı rica etsem; 1980'ler ve 90'lar İstanbul gazeteciliği ile Ankara gazeteciliğinin ayrımını yapabilir misiniz?

Her zaman farklıydı, hatta bu döneme kadar da bu ayrımı yapabiliriz. Çünkü Ankara gazetecilerinin çok daha rafineri, çok daha yalın ve çok daha saf bir gazeteciliği var. Siyasetçilerin burada olması, üst düzey bürokratların burada olması, gazetecileri biraz daha resmi hale getiriyor. Yani gazeteci burada biraz daha kendini koruyor, kollamaya çalışıyor, ilişkileri çok daha resmi kuruyor, ne kadar samimi olursa olsun Ankara gazetecilerinin yapısal özelliği çok daha belli bir terbiye, gazetecilik terbiyesi ve etikle işleyen görünmez bir kurallara sahip olmalarıdır. İstanbul'da da bu var ama İstanbul'un yapısı sadece medyanın yönetiminin orada olması ile ilintili bir şey.

AGORA

Orada karar veriliyor, orada şekilleniyor ama dediğim gibi özellikle seksenli doksanlı yıllardan sonra gazetelerin yönetim biçimlerinin değişmesi yapıyı değiştirdi. Bize İstanbul'dan gönderirdi bu tür haberleri istiyoruz diye ama bizim o haberlere alternatif olarak bakabilme özgürlüğümüz vardı çünkü burası bürokrat bir yer ama şimdi İstanbul'da haberler biraz daha magazinsel haberlerdi. Bizim gibi suratı asık, ciddi haberler değildi, oranın özelliği yani daha rahat, daha özgür, daha sokak, daha böyle insana dokunan haberleri olan bir şehir ama en büyük özelliği yani dediğim gibi gazete yönetiminin orada olması onlara müthiş bir avantajla sağlıyordu. Ankara'da gazetecilik çok daha araştırmaya yönelik çok daha ciddi yani o gazeteciliğin hem kavramsal anlamda hem de kuramsal anlamda gereğini yerine getirmeyi şart koşardı bize. Biz biraz daha sosyolojik, biraz daha gazeteciliğin bütün kurallarını yerine getirmeye çalışırken, onlar daha çok olayın sansasyonel yönünü ortaya çıkartıp sunarlardı ve İstanbul haberleri daha çok girerdi bir de öyle bir aramızda çekişme yaşanırdı. Her zaman bu farklılık yaşandı ancak şu anda Türkiye'de gazeteciliğin sosyal medya haricinde yapılmadığını rahatlıkla söyleyebilirim.

Ankara'nın o alçak gönüllü tavrı, ihtirasi olmayan bir tavrı bizi rahatlatırdı. Hatta cesur gazetecilik yapmamızın nedenlerinden birisi belki de buydu o dönemde.

Eskiden gazeteciler resmi veya bilimsel raporları analiz ederler ve bundan bir haber yazarlarmış. 2000'lere geldiğimizde İstanbul'un sansasyonel haberciliği baskın oldu. Dolayısıyla 80, 90 ve 2000'ler diye baktığımızda Ankara gazeteciliğinin geçirdiği dönüşümü anlatabilir misiniz?

1980'den 95'lere kadar 90'lı yılların o Türkiye'nin kaosu işte faili meçhul cinayetlerin olduğu o korkunç dönemde bile, Susurluk dönemini hatırlayın yani biz orada Ankara gazetecileri olarak elimizden gelen her şeyi yaptık inanın gazetecilik adına çok cesurca. Susurluk döneminde yolum kesildi öldüresiye kadar dövüldüm, gazeteciler tehdit edildi yani birçok faili meçhul cinayetler de oldu. Ama o ciddiyetimizi bozmadık parlamento muhabiri arkadaşlar,

bakanlıklara bakan muhabirler, savaş muhabirleri ... Şimdi ise ama neredeyse kovulan istenmeyen gazetecileriz. 80'li dönemlerde biz Ankara'da mesela sabah toplanırdık çok ciddi toplantılar yapardık bir saat bir buçuk saat kıyasıyla haber tartışırdık. İşte gündem yaratmak için hem rutin haber peşinde hem de rutin haberin içinde bile özel haber arardık. Mesela o İstatistik Enstitüsü'nün ben birçok bülteninden manşet haberler çıkardım çünkü onu okumayı bilirdik, o rakamları veyahut Adalet Bakanlığı'nın istatistik verilerinden cezaevleri hakkında çok haberler çıkardım. Bakanlık yayınlarını bile takip ederdik, sadece bir olay olsun diye değil, gündem de yaratırdık, kendilerinin belgelerinde o şeyi görürdük ve haber yapardık. Şimdiki yeni dönemde direkt bu soruyu sorun deniyor, yani haber baştan yazılmış oluyor. Haberleri dikte ettiriyorlar. 80'lerden 2000'lere fark bu. 90'ların ortalarına kadar karşılıklı bir diyalog, haber toplantıları, gündem nasıl yaratılır, nasıl haber bulunur, nasıl gizli saklanan haberler elde edilir tartışmaları vardır. Mesela Susurluk olayında nasıl öne geçebiliriz, bilinmeyenler neler var gibi araştırma yapılır kafa yorulurken 2000'li yıllardan sonra artık spesifik, sipariş haberler, biçimlendirilmiş... Buna da haber denilir mi bilmiyorum. Çünkü gazeteciliği ben son zamanlarda arkadaşları görüyorum yorum yapanlar köşe yazarları, ben bu insanlara sokakta görmedim hiç. Yani köşe yazarı olmak için belli bir tecrübe vardır mesela 20 yıl 30 yıl bir gazetecilik geçmişiniz olması lazım. Tepeden inen bir gazeteci olur mu? Şimdi görüyorum tanımadığım insanlar köşe yazıları yazıyorlar bunlar kim, nereden geldiler, nasıl yaptılar bilmiyorum ama ben bunlara gerçekten gazeteci demiyorum.

Son sorum, 1977'den 2022'ye 45 yıllık bir Ankaralı olarak Ankara hakkındaki düşüncelerinizi, gözlemlerinizi paylaşır mısınız?

Ben Ankara'yı eskiden çok daha entelektüel olan bir kent olarak görürdüm aslında. Fakültede okurken, çevrem öğrenci kesimi politik bir yanımız da vardı, tiyatrolara giderdik. Ben hayatımda Cumhurbaşkanı Senfoni Orkestrasını, operayı, baleyi ilk defa Ankara'da izledim ama öğrenciydik paramız da yoktu, yine de ne kadar ucuz gösteri varsa giderdik. Ankara'nın bir kültür başkenti olarak aslında tasarlanmış bir yer olduğunu hep gözlemledim. Fakültelerin hem çokluğu hem kalitesi Ankara Üniversitesi, Hacettepe, Gazi Üniversitesi bile başlı başına şey yani bu 3 üniversitenin varlığı bile bu kentin ne kadar şey, operası, balesi tiyatroları,

özel tiyatroların olması. Sanatsal birikimin yanında kitap okunan şehir... mesela bir Zafer Çarşısı geleneği vardı. O Zafer Çarşısı'na indiğin an o kitap kokusu zaten seni yönlendirirdi, o havayı almak, orada o dönemin yazarlarını görmek... Kitaplara vitrinlere bakmak bile bir kar ama okurduk da, yani okuma ihtiyacı hissederdik.

Burası benim için benim bilincimin, kitap yazmamın nedeni, yani bir entelektüel altyapımı oluşturan bir kent ama o dönemde yaşayan herkesin böyle bir şeyden etkilenmemesi mümkün değil.

Bir de Ankara daha küçük daha ihtirasları olmayan bir kentti, nasıl desem orta halli insanların memurların yaşadığı bir kentti. Öyle olunca alçak gönüllü, mütevazı bir kentti, başkentti ama bu insana bir güven veriyordu. Bazen işte gazetecilik döneminde İstanbul'a gider gelirdik ama İstanbul'dan korkardım ben. Yani düşünün gazeteci olmama rağmen yurt dışına gidip gelmeme rağmen İstanbul'dan korkardım ama Ankara'nın o alçak gönüllü tavrı, ihtirasi olmayan bir tavrı bizi rahatlatırdı. Hatta cesur gazetecilik yapmamızın nedenlerinden birisi belki de buydu o dönemde. Ama Ankara giderek özellikle 2000'li yıllardan sonra ranta dönüşmeye başladı. Dışarıdan göçler geldi artık bilinçli bir şekilde yapıldı çünkü bu tür şeylerde bu tür kentlerin etnografik yapısının değiştirilmesinin aslında bir devlet politikası olduğuna inanıyorum.

Ekonomik zorluğu olan insanların bile bir sinemaya gitme alışkanlığı vardı, gidiyorlardı yani bunu biliyorduk çünkü biz röportaja giderdik o mahallelere, kapılarını açarlardı konuşabiliyorduk o insanlarla, sorularımıza cevap verirdi. Şimdi bırakın konuşmayı selam bile veremiyorsun. Eskiden özellikle 95'li yıllara hatta 2000'lere kadar söyleyebilirim insanlar arasında kim olursa olsun belli bir diyalog kurabilme şansım vardı ki Ankara bunu yaratırdı ama şu anda yok. Bir gazeteci veyahut yazar olarak etkinliklere gidiyorum birçok yere, bütün kentlerin kimyası bozulmuş, toplumsal katmanlar bozulmuş, sosyolojik yapı bozulmuş, demografik yapıları bozulmuş, kültürel yapı sıfırlanmış. Sadece aslında Ankara bazında bakmamak lazım Ankara gibi bütün kentlerde öyle oldu. Artık, büyük mega köy olarak Ankara bu değerleri saklanıp, değersizliğin değer gibi sunulup ve insanlara inandırılıp işte sen böyle yaşayacaksın denen şehir oldu.

Teşekkür ederim hocam çok sağ olun.

GAZETE SOLFASOL'E KATILIN!

Gazete Solfasol'de içeriği, iş bölümünü ve yeni fikirleri **her çarşamba akşamı** yaptığımız toplantılarda ve ana haberleşme kanalımız olan e-posta grubumuzda ele alıyoruz. Aramıza katılmak isterseniz bilgi@gazetesolfasol.com adresine bir e-posta göndermeniz yeterli.

SOLFASOL'DE YER ALIN!

Gazete Solfasol ayrımcılık, nefret ve şiddet içermediği sürece her türlü katkıya açık. Yayımlanmasını istediğiniz yazılı ve görsel katkılarınızı her ayın 25'ine kadar icerik@gazetesolfasol.com adresine gönderebilirsiniz.

GAZETE SOLFASOL'Ü DESTEKLEYİN!

Altı abonelik çeşidinden size uygun olanı seçerek aboneliğinizi başlatabilirsiniz veya yenileyebilirsiniz.

Dijital Abonelik

200TL

Solfasol'ünüz her ay elektronik posta kutunuzda

iyzi.link/AFY2iA

Normal Abonelik

250TL

Solfasol'ünüz her ay adresinize posta yoluyla ulaştırılır

iyzi.link/AFY2Ww

Destekçi

500TL

Destekçi olun ve Ankara gezilerimizde misafirimiz olun

iyzi.link/AFY2eQ

Yurtdışı Abonelik

750TL

Uzaktayım demeyin, Solfasol dünyanın her yerine ulaşıyor!

iyzi.link/AFY2gw

Çifte Destekçi

1000TL

Solfasol'e verdiğiniz çifte destekle bizi çok mutlu edin!

iyzi.link/AFx3Bw

Yaşasın Solfasol!

2000TL

Cömert desteğinizle mutluluktan gözlerimizi yaşartın!

iyzi.link/AFx3Gw

KREDİ KARTI

Online ödeme platformu iyzi.co üzerinden abone olabilirsiniz. Yukarıdaki QR kodları kullanılabilir veya abonelik sayfamızda linklerini bulabilirsiniz.

solfasol.tv/abonelik

PATREON

Patreon Solfasol'a aylık düzenli destek verebileceğiniz online bir kitlesel fonlama platformudur. Belirleyeceğiniz miktar, kredi kartınızdan her ay otomatik olarak çekilerek Solfasol'a aktarılır.

patreon.com/solfasol

BANKA HAVALESİ/EFT

Abone olmak için aşağıdaki hesap numarasına ödeme yaptıktan sonra adınızı, açık adresinizi, e-posta adresinizi ve telefon numaranızı abone@gazetesolfasol.com adresine veya **0 536 9566426** nolu telefona SMS ile gönderin veya websitemizdeki abonelik formunu doldurun.

Abonelik Ödemesi için Banka Hesap Bilgileri
TÜRKİYE İŞ BANKASI - KÜÇÜKESAT ŞUBESİ
IBAN TR83 0006 4000 0014 2080 7867 87
Hesap Sahibi: Mehmet Onur Yılmaz SOLFASOL

SOLFASOL

Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi

Temmuz 2022

114. Sayı

Ayda bir yayımlanır

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Mehmet Onur Yılmaz

Editorler Alanur Çavlin, Zişan Kürüm

Keçi Solfasol Çizimi Aydan Çelik

Grafik Tasarım Evren Erlevent Kence

Gazete Sekreteri Nihan Çolak
nihan.colak@gazetesolfasol.com

Bu Sayıyı Yayına Hazırlayanlar

Akın Atauz, Alanur Çavlin, Alisa Candan Karsu, Alper Fidaner, Arif Künar, Aslı Baysuğ, Aycan Gönen, Aydan Çelik, Ayhan Çelik, Ayşegül Çelik, Aytül Tamer Torun, Cem Bozşahin, Ceren İskit, Direnç Erşahin, Duygu Toprak, Elif Gamze Bozo, Elif Koca, Elif Meral Gürsoy, Elif Zeynep Düzyol, Enver Arcak, Eylül Tuncay, Faruk Soydemir, Funda Mengilli, Hadi Sinan İskit, Haya Tahboub, Kaan Can Bircan, Lindanihan, M. Bülent Varlık, Mahir Kalaylıoğlu, Mehmet C. Peker, Mehmet Onur Yılmaz, Onur Mat, Oya Özgün Özder, Selma Dölek, Sencer Başat, Veli Saçılık, Yağmur Koçak, Zişan Kürüm.

Yayın İdare Merkezi

Büklüm Sokak No: 44/4
06680 Kavaklıdere / Ankara

Tel-Faks 0 (312) 437 76 41

İrtibat Tel 0 (533) 426 89 20, 0 (536) 956 64 26

Bilgi-Katılım bilgi@gazetesolfasol.com

Yazı-Haber icerik@gazetesolfasol.com

Abonelik abone@gazetesolfasol.com

Basım Yeri

Şen Matbaa
Özveren Sokak 25/B Demirtepe / Ankara
Tel 0 (312) 229 64 54 **Fax** 0 (312) 229 64 54
E-Mail senmatbaa@gmail.com
www.senmatbaa.com

Basım Tarihi 27.07.2022

ISSN 1301-8655

Yerel Süreli Yayın

3.000 adet basılmıştır.

SOLFASOL'DE ŞEFFAFLIK

DÖNEM HAZİRAN 01.06.2022 - 30.06.2022

Solfasol, Ankaralılarla buluştuğu ilk günden beri ana gelir kaynağı abonelerinin desteği olan, kâr amacı gütmeyen bir gazete. Mali şeffaflık ve hesap verebilirliği önemsiyor, bütün sivil oluşumlar ve basın-yayın kuruluşlarının bu ilkeleri benimsemesi için öncü olmayı umuyoruz.

GENEL BİLGİLER (30.06.2022 itibarıyla)

Toplam abone sayısı: 1.168
Toplam kurumsal abone sayısı: 60

DÖNEMSEL BİLGİLER

Abonelik yenileme sayısı: 43
Yeni abone sayısı: 4
Kurumsal abonelik yenileme sayısı: 0
Yeni kurumsal abone sayısı: 3

GELİRLER

Yeni abone ve yenileme, patreon: 20.062 TL
T-shirt, gazete satışı, gezi v.b: 0 TL
İlan, reklam: 0 TL

GELİRLER TOPLAMI: 20.062 TL

GİDERLER

Matbaa Gideri: 13.806 TL
Postalama Gideri: 820 TL
Kira ve Ofis Giderler: 4.000 TL
İdari ve Editoryal Giderler: 12.068 TL
Resmi Giderler: 700 TL

GİDERLER TOPLAMI: 31.394 TL

BORÇLAR (30.06.2022 itibarıyla)

Matbaaya Borç: 11.492 TL
Kişilere Borçlar: 137.474 TL
Diğer Borçlar (vergi, muhasebe, kira vb.): 14.588 TL

BORÇLAR TOPLAMI: 163.555 TL

TAKİPTE
KALIN!

Web
solfasol.tv

YouTube
[Solfasol TV](https://www.youtube.com/SolfasolTV)

Instagram
[solfasol_gazetesi](https://www.instagram.com/solfasol_gazetesi)

Twitter / Facebook / Google
[Gazetesolfasol](https://www.gazetesolfasol.com)

